

Na široko in globoko

(Po včerajšnjih prosvetnih prireditvah)

Včerajšnja nedelja, ki je bila tako sončna in lepa kot letos se nobena, je bila pomembna tudi zato, ker je poudarila znova tiste smernice našega ljudskega prosvetnega dela, ki jih je tako klasično-polno izrazil škof Slomšek z besedami: »Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike«. Pred tednom se je vsa Stajerska zbrala ob Slomšku, ki je postavil to geslo, včeraj pa so se naši Dolenjci trumoma zgrnili ob novoodkriti spominski plošči stoletniku pesniku, pisatelju, kritiku in vzgojitelju Josipu Stritarju v kulturno-zgodovinskem središču našega preporoda v Velikih Laščah, kjer je bilo poudarjeno znova kot temelj slovenske narodne prosvete krščanstvo, socialnost in slovenska zavest duhovne dobrine, ki jim je ves služil slavljence Stritar. Na Gorenjskem pa se je v St. Vidu, zibelki prvega slovenskega vaskega prosvetnega društva, vršil pravi prosvetni tabor, posvečen onemu drobnemu vaskemu organizacijskemu, vzgojnemu in prosvetnemu delu, ki je za nekaj let sicer morala prenehati, pa je zopet vstala z novo močjo, prav po besedah govornika: »Naj nasprotniki katoliško prosveto trgajo in taje, ona ostane vedno zapisana v srcu naroda in vedno vstaja zmagovito!« V »Blaž Potočnikovi čitalnici« je počastilo ljudstvo tisto narodno pomembno dejanje, ki je potem, ko se je slovensko meščanstvo že prebudilo iz nedelavnosti ter se zavedelo svoje narodne dolžnosti, razširilo narodno-prosvetno delo tudi v našo vas, da jo dvigne moralno, narodno in gnotno na ono višino, ki je našemu narodu danes v ponos in čast. In ko smo se včeraj udeleževali teh množičnih prireditev na Dolenjskem in Gorenjskem, ki so bile posvečene kulturni delavnosti naših pokrajin, smo se čudili visoki kulturi našega podeželja, ki se je kazala vse povsod: v zunanji ličnosti hiš in hišic, v nošnjah in spoštovanju starih navad, še bolj pa v govorjenju čistega in klenega jezika, ki ga izobraženci danes ne znajo več, polnega modrosti in primer, vrednih prav gotovo vsakega človeka. In iz teh krajev smo prišli navdušeni za ljudsko kulturo in polni vere v slovenskega človeka, ki ga je rodil slovenski kmečki krov in ga vzgojila krščanska prosvetna organizacija.

Ko pa smo slavili ljudi iz čitalniške dobe, pa smo opazili, da je v našem prosvetnem delu kljub vsemu še precej čitalniškega duha, ki se očituje v rodoljubnem veselju, v navdušenju, v površnosti, kar so ostanki propadajočega meščanstva, nosilca čitalniške misli, dasi moramo priznati, da tudi v tem pogledu gremo vidno na boljše v primerjanju s prvimi povojnimi leti. Kako lepo in naravnost simbolično se je povezala v St. Vidu proslava sv. Cirila in Metoda, praznik društvenega dela, poveljevanje koroškega »štehvancja« in prihod novega mašnika med svoje domače! Ali si moremo misliti še kaj bolj skladnega? Ko smo metali pred leti svoje mreže samo na široko, nismo pazili na globokost: zdaj se kaže že tudi globina, kar nas neizmerno veseli in nam daje upanje, da čolnici naše prosvete ne bo nasledel na čer v plitvinah. Na široko in na globoko naj se širi ljudski narodno-prosvetni krog, ves povezan z zdravimi vezmi na preteklost, združujoč tako tradicijo s sodobnostjo, na drugi strani pa ves v novega duha rastoč, vedno zasidran v dno narodnega bistva: v narodno zavest celote in v krščanskega duha! Tako zveličansko narodno omiko gojiti je naloga naših prosvetnih delavcev, vseh tistih neštevilnih malih kult. tlačanov, ki vse večere posvečajo delu v društvih, pa nihče zanje ne ve in nikdar ne zanjejo priznanja, temveč mora biti slednji pripravljen le na ne-hvaležnost. To je idealizem naših vaških fantov, mož. žensk in deklet, ki je rodil tako bogate plodove. Vsakdo jih lahko vidi, kdor pride v našo slovensko vas: v prepleti skrbri za vrtove, polne rož, za pisana okna z nagelji in rožmarini; v čistosti hiše in hleva, v trdnosti korzole in ličnosti ulnaka; v njivah, obdelanih in opletih s skrbjo in delom kot vrtni; v sobotnem pospravljanju in nedeljskem počitku, ko sedi družina pod tepko, beroč naše liste, politične, družinske in verske, ki jih ne manjka v nobeni slovenski hiši. To je naša vas, plod prosvetnega dela, hraniteljica našega kruha, ne samo gnotnega, temveč tudi duhovnega; naša slovenska vas, čuvarica našega najglobljega bogastva. Živ vir vsega pristnega in sočnega, vrt lepote, na katerih se spočije naše oko, in greda pravih vrednot, ki iz črne prsti pod nebo ženol! Zato naše prosvetno delo na deželi ne more uspevati, če bo diktirano samo z vrha dol, od tistih, ki »motre mišljenje ljudi pod seboj«, če bodo pisemca šla samo izza temnega mestnega zidovja na sončno jasno polje; temveč mora prav tako vsa naša prava narodna omika, ki naj bo zveličanska, to je religiozna in slovenska, rasti sama iz dna, v katerem je najbolj pristna, mora imeti sonca, ki se lovi samo na odprte dlani; prelubega veselja, ki ga mestni človek ni več zmožen, ne da bi ga umazal z nizkotnostjo; verskega zanosa iz tistega čistega skladnega razmerja, neposrednega in toplega, ki je samo med Bogom in kmetom, pa je tako naravno in polno in plodno, da vzdrži kot nepremakljivo dno za temelj tudi najvišji kulturni stavbi. Te temelje iščemo danes in jih hočemo zopet postaviti za to, kar so: za vogelni kamen naše narodne omike. To naj bo globokost naše prosvete in tisto dno, odkoder šele vodi rast v širokost! In vse te misli smo si ališali včeraj poudarjene na naših podeželskih prireditvah: podčrtal jih je že Stritar, govoreč o stari veri, dvigajoč iz ust materinski svoj lepi, uglašeni svetovljanski jezik do najvišjih slogovnih lepote, vseleč se propada tistega tujega svetovno-nazornega liberalizma, ki ni imel stika z zemljo, in se mu je z leti izmislil v vse drugačno obliko, kakor pa jo je slutil v svojih mladih letih, zanosno ga pozdravljajoč: še bolj pa jih je potrdila slavnost ob Potočnikovi čitalnici, ob ustanovi, ki je sicer poznala iz meščanskega duha, pa se je v kmečkem okolju nasrkala zdravih sokov in postala tako matica tistih pravih žarišč narodne ljudske kulture, ki jih danes pozdravljamo, ker raste iz najtrdnjej-

Primer, ko je bila Ženeva koristna ...

Sestanek Krofta-Beck

Poskus zblizanja med Poljsko in Češkoslovaško

(Poseben dopis »Slovenec«)

Ženeva, 3. julija 1936.

V primeru z abesinskim vprašanjem, ki je razburjalo državnike v Ženevi za časa zasedanja Zveze narodov, je bil sestanek med češkoslovaškim zunanjim ministrom dr. Kroftom in poljskim zunanjim ministrom Beckom bolj postranskega značaja, a vendar menimo mi tukaj, da spada med one dogodke, ki bodo imeli morda še najbolj posrečene posledice. »Zveza narodov ni mnogo vredna, kadar je zbrana v sejni dvorani,« tako je dejal neki humoristični državnik iz južne Amerike, »toda to dobroto ima v sebi, da nudi krasno priložnost za vsakevrstne rendez-vousje.« Tudi tokrat se je v sejni dvorani izkazala ničvredna, naravnost odvrtna, ker polna laži in hinavstva, toda za njenimi kulisami je prišlo do koristnih priložnostnih sestankov, a med najbolj koristne spada rendez-vous Krofta z Beckom.

Znano je in je še vsem v spominu, kako sta se lansko leto in tudi še letos Poljska in Češkoslovaška obmetavali z različnimi nelepimi očitki in je bilo časopisje na obeh straneh prenapolnjeno z neljuboznivimi izbruhi na naslov sosednega naroda. Izgledalo je, da do zblizanja sploh ne bo prišlo in da bo češkoslovaško-poljski spor ostal odprta rana v srednji Evropi, rana, v katero bodo lahko razni nasprotniki obstoječih meja v Podonavju sejali seme nadaljnjega razdora in strup končnega razkroja. Tukaj v Ženevi smo se navadili vedno z velikim zanimanjem zasledovati poljske in češkoslovaške državnike, ki so se po navadi ljubeznivo drug drugemu izogibali in so se tudi po večerih hladili po

različnih vrtovih in pivnicah. Tokrat, ko je prišel dr. Krofta prvič v funkciji zunanjega ministra, je bila radovednost še večja, kako se bo življal v ženevsko ozračje. Velika je bila senzacija, ki se je takoj raznesla med novinarskim svetom, da sta se Krofta in Beck dobila na nekem samotnem kraju v Ženevi in da sta ostala skupaj dolgo v noč. In kot da morajo časniki slediti zgledu svojih državnih zastopnikov, so se takoj tudi zbrali poljski in češkoslovaški časniki, ki so skupno praznovali tako srečen dogodek, ki ga Ženeva že dolgo ni beležila in ob katerem je vsa Evropa prisluhnila. Kajti zadnji sestanek med poljskim in češkoslovaškim zunanjim ministrom je bil pred poldrugim letom, ko je bil dr. Beneš še šef zunanjega urada. Potem nikoli več, do sinočnega sestanka med Kroftom in Beckom.

Zunanji minister dr. Krofta je še nedavno v svojem zunanjepolitičnem govoru v Pragi nedvoumno izpovedal, da je želja njegove vlade, da se odnosi s Poljsko izboljšajo in da so se itak že mnogo popravili. V Ženevi je hotel to še poudariti in je dosegel, da je potegnil polkovnika Becka iz dotedanje rezerve in ga privedel za skupno mizo. O vsebini razgovorov ni dosti znano v javnosti, toda vsi so čutili, da sta imela državnika dovolj gradiva, da se o njem pomenita: nemirna agitacija na mejah, ostra časopisna borba, skupna ocena srednjeevropskega vprašanja v zvezi s Habsburžani in vprašanjem priključitve Avstrije k Nemčiji, končno pa predvsem vprašanje sovjetske politike.

Do kakšnih otipljivih uspehov ni prišlo, pač pa je dovolj značilno, da je davi, ko je govoril s čas-

nikarji, češkoslovaški zunanji minister Krofta odkritosrčno priznal, da je tega sestanka v imenu evropskega miru vesel in da je svojemu poljskemu tovarišu tudi povedal, da njegova vlada iskreno želi, da bi se stiki nadaljevali v bodočnosti, kar je Beck z veseljem potrdil. Najbolj nervozni so vsled tega sestanka bili nemški krogi. To mu daje še čisto posebno značilno vrednost. Najbolj veselji pa smo tega dogodka bili redki Slovani, ki smo vsi srečni smeli beležiti ta konstruktivni dan ženevskih zasedanj, ki jih sicer označuje samo vsestransko podiranje.

V. V. iv.

Schuschnigg-Papen

Nemčija ipak noče Habsburžanov

Dunaj, 6. julija. AA. (Reuter.) O težkočah, ki so nastale v teku pogajanj med dr. Schuschniggom in nemškim poslanikom v. Papenom, poročajo, da so nastale zaradi tehle dveh nemških zahtev:

1. Naj avstrijska vlada dovoli avstrijskim nacionalnim socijalistom, da izdajajo svoje liste in pojasnjujejo na javnih shodih svoj program, zlasti glede borbe proti Židom.

2. Naj avstrijska vlada izjavi, da ne namerava izpremeniti sedanje državne oblike in vladavine v Avstriji glede državnega poglavarja.

Težkoče so nepremagljive in ni računati s tem, da bi sedanja napetost med Nemčijo in Avstrijo izginila.

Sankcije ukinjene 15. julija

Ženeva, 6. julija. c. Danes dopoldne se je sestal koordinacijski odbor k seji in sicer pod predsedstvom de Vasconcellosa. Seja je bila bolj kratka. De Vasconcellos je imel daljši uvodni govor, v katerem je trdil, da so sankcije Italiji precej škodovale. Italijanska zunanja trgovina je silno padla in zaradi sankcij je Italija izgubila dve tretjini zlatih rezerv. Takoj nato je predlagal, da naj se sankcije proti Italiji ukinejo dne 15. julija t. l.

Nato se je razvila debata. Prvi je govoril poljski delegat, ki je rekel, da je poljska vlada že svojevoljno ukinila sankcije proti Italiji, ne oziraje se pri tem na današnji sklep odbora Zveze narodov. Španski delegat je skušal rahlo zavrniti poljskega delegata, rekoč, da so bile sankcije proti Italiji uvedene soglasno in da se zato najbrž danes tudi ukinejo soglasno. Zelo ostro je govoril tudi argentinski delegat, ki je rekel, da bi morala Zveza narodov dati najprej na glasovanje abesinsko resolucijo. Gotovo je, da bi Argentinca in druge države glasovale za abesinsko resolucijo.

Delegata Portugalske in Švice sta nato predlagala zadevno resolucijo. Nato je de Vasconcellos izjavil, da je sprejeto, da se sankcije ukinejo dne 15. julija in da je tudi zasedanje koordinacijskega odbora zaključeno in delo tega odbora končano. Zato se sedaj tudi ta odbor razide. —

Eden nevoljen

London, 6. julija. c. V parlamentu je danes popoldne več poslancev vpraševalo Edena o položaju v Gdanskem in o razmerju do Nemčije. Zelo je presenetila sledeča Edenova izjava: »Jaz nisem več razpoložen, da bi še zahteval odgovor od nemške vlade!«

Abesinci zopet napadajo

Addis Abeba, 6. julija. AA. Reuterjev dopisnik poroča o zmeraj bolj pogostih napadih na italijanske čete, ki jih prirejajo abesinski uporniki. Abesinske neredne čete so napadle pri Gramulati v okolici Diredave italijanski vojaški oddelek in pri tem pobile enega častnika in 70 vojakov.

Organizirane uporniške čete pod vodstvom svojih plemenskih glavarjev zelo ovirajo napredovanje Italijanov v pokrajini Termabar.

V Addis Abebi so našli te dni zjutraj v več delih mesta trupla italijanskih vojakov s prerezanimi vratovi. Italijanske oblasti so ujele več sumljivih oseb in jih kaznovale s prisilnim delom na cestah.

Reuterjev dopisnik dodaja: Če bi abesinska plemena mogla organizirati odpor v obliki četniške vojne, potem bi za italijanske oblasti nastopile velike težave. Težko je pisati o položaju v Abesiniji, ker je italijanska cenzura silno stroga.

Neguš v Londonu

Ženeva, 6. julija. AA. (Havas.) Neguš je odpotoval sredi 22.50 v London. Pred svojim odhodom je odklonil vsak sprejem in tudi tekom dneva ni zapustil svojih soban. Prav tako je odklonil vsako izjavo o svojih nadaljnjih načrtih. Časopisju je sporočil samo to, da bo o svojem nadaljnjem stališču sklepal po sestanku s svojimi otroci v Londonu. Na postaji je bilo okrog 120 oseb. Neguša spremlja ras Kasa.

... do zadnjega moža

London, 6. julija. AA. Havas poroča: Tajnik abesinskega poslanstva Hemanuel Habraham je izjavil na pacifičnem zborovanju v Popladu, da bodo Abesinci nadaljevali z borbo. Borili se bodo pa če tudi s palicami, dokler ne bo sovražnik pregnan ali pa, dokler ne bo več nobenega Abesinca, ki bi bil vreden tega imena. Vse to bomo storili.

Šega temelja, iz tisočletne tradicije slovenskega človeka. Podeželje je danes še zmožno zavrti naše naravno in narodno propadanje, dati nam vere v življenjski optimizem, prepričati nas o samorodnosti slovenstva, naše najresničnejše resničnosti, in tudi našo omahljivost podpreti s stebri, ki se ne podero v tisočletjih. Zato se ne smemo samo bahati s številom in blesteti samo na široko, kopljimo v sočno prst na globoko, ter vzkalimo iz dna, da bomo pogurali iz očetov prav in rasti naravnost!

Samo malo je denarja, da bi lahko kupili orožje in municijo.

Italijanske žrtve

Rim, 6. julija. b. Agencija Stefani objavlja popis častnikov, podčastnikov in vojakov, ki so padli v vzhodni Afriki. Seznam padlih obsega dobo od začetka vojne do 30. junija letos. Število vojni žrtve znaša 2553; poleg tega pa je umrlo še 502 delavca. Tako se glasi uradno poročilo. V poučeh krogih pa se trdi, da je tragična resnica nekoliko drugačna in da je padlo mnogo več žrtve.

Kljub vabljuvim ponudbam italijanskih kolonistov ni ...

Rim, 6. julija. b. Po povratku divizije Gavi-nani in enega polka penoritanske divizije iz Abesinije šteje italijanska armada v vzhodni Afriki še vedno 275.000 vojakov in 90.000 delavcev. Vojaki, ki so se vrnili, so dobili premijo 200 lir, podčastniki pa 400 lir. Mussolini je pozval vojake v Afriki, naj ostanejo tam in naj se v Abesiniji naselijo. Obljubil jim je, da bo njihove družine poslal v vzhodno Afriko na državne stroške. Na njegov poziv pa se je doslej odzvalo vsega komaj tisoč vojakov, ki hočejo ostati kot kolonisti v Abesiniji. To pa so po večini delavci, ki so se javili kot dobrovoljci za vzhodno Afriko in sicer so prišli po večini iz Amerike, kjer niso imeli nobenega dela.

Sumljivi požari v Italiji

Milan, 6. julija. AA. Stefani poroča: Požar je uničil tovarno kavčev v San Vittorio. Škoda znaša 6 milijonov lir (20 milij. Din).

Dardanelski sporazum

Montreux, 6. julija. c. Popoldne je bila seja konference o Dardanelah. Zelo veliko presenečenje je vzbudilo dejstvo, da italijanska vlada tudi sedaj, ko so sankcije ukinele, ni poslala svojega delegata na to konferenco. Turška vlada je ves čas insistirala v Rimu, da naj Italija pošlje svojega delegata.

Toda to dejstvo konference ne ovira pri delu

Angleška delegacija je danes dostavila turški delegaciji daljši memorandum, v katerem pravi, da Anglija v točki 6 pogodbe daje velike koncesije Turčinu.

Pogodba bo torej podpisana tudi brez sodelovanja Italije, ker se bodo postavili na slušče, da lahko vsakdo naknadno podpiše pogodbo.

Nadaljevanje na 2. strani spodaj.

„Ljudska fronta“ za socialno uprašanje

Komunizem se je v zadnjih letih preoblekel, vsa nasilna akcija komunizma se je poglobila. Boljševiki so spoznali, da Evropa se ni dovolj posurovela, da bi kar naenkrat prenesla toliko krvi, ognja in dima. Se vojske se je naveličala, tudi nad boljševiškim nasiljem se je zgražala. Boljševiki pa so se hitro zasnili. Če pastir volka spozna po njegovem kožuhi in gre s kolom na naden, če se bliža ovčam, se bo najprej premel volk preoblekel v ovco in neoprezen pastir mu bo še odprl. Tako so napravili boljševiki: vse je treba podreti, tola ne tako, da bi vsak slepec videl, ampak bolj lepo, čeprav bo to nekoliko bolj počasno delo. Zlezi so kar v obstoječe stranke, v obstoječa društva, v obstoječe organizacije. V vse, pa naj bodo gospodarskega, kulturnega, dobrodelnega, športnega ali političnega značaja in potem začeli vpiti: vsi skupaj, vsi v eno fronto, vsi v ljudsko fronto, proti fašizmu, proti diktaturi, proti oboževanju, proti vsemu in vsakomur! Tako je nastala »skupna fronta proti fašizmu« ali »ljudska fronta«, tako je nastala tudi »slovenska ljudska fronta«.

Nič prav za prav ne veš, kdo jo vodi, kdo je za njo odgovoren, kdo jo zastopa na tem ali onem zborovanju, še tega ne veš, zoper koga in za koga je, ona je zoper vse in samo za samo sebe. Ima svoje govornike in svoje časopise, ki neutrudno govorijo in pišejo o fašizmu, o diktaturi, o nasilju, pa tako, da je na prvi pogled jasno, da pod temi izrazi ne mislijo komunistične stranke v Rusiji, tudi ne vojske in militarizma in obupnega oboževanja sovjetske Rusije; tudi ne morejo pod temi izrazi misliti diktature in fašizma v Italiji in Nemčiji, proti temu dvema ustanoviteljima neko fronto bi bilo lahko povod težkim diplomatskim sporom. Gre torej za neki fašizem, ki je pri nas, med nami samimi. Iz njegovega govorjenja in pisanja spoznaš, koga smatrajo za fašista. Oče, ki skrbi za svojega otroka in ga tuintam malo nasešča, jim je nasiljen in fašist, ako mu pa ne pusti, da bi šel med komuniste, jim je pa naravnost nasilnej nad njegovo vestjo: poguma in odločnosti žena, ki ne pusti možu, da bi se slišal vsak telen za drugo kličjo, jim je vsa zakopana v fašistični miselnosti; župnik, ki odredi, da bo on maševal jutraj ob šestih, kaplan pa ob desetih, jim je diktator in fašist; kaplan, ki napravi s kolesarji izlet na Brezje, jim je fašistični vodja; blagajnik društva, ki zahteva od članov, naj plačajo članarino, jim je ves fašističen (če pa kaj žrtvuje za »ljudsko fronto« ali za njihove tiskovne sklade, si pa »zaveden proletarec«); delavec, ki zbira skromne prihranke, da bi si postavil skromen domček, jim je fašistični izdajalec »delavskega razreda«; izobraženec, ki piše v katoliški listi, jim je fašist. Vsak mir, vsak red, vsaka disciplina, cerkev, družina, dom skratka: vse, kar ni komunistično, proglasajo za fašizem. Znotraj njihovih vrst pa seveda najkrajša disciplina in pokorščina, gorje, če bi se jim izneveli, ako si enkrat padel med nje! Vsakogar, ki zagovarja demokracijo, proglasajo za svojega pristasa, kdor pa na to ne pristane, je takoj proglasen za najbolj strupenega fašista, ker izven njihovih vrst nihče ne sme zagovarjati demokracije. Hočejo ustvariti videz, da so vsi demokracijski ljudje pri njih in samo pri njih in da so vsi, ki so pri njih, demokracijski.

V borbi za socialno pravico, za kruh proletariata, je »ljudska fronta« seveda noč in dan v strogi pripravljenosti, saj je to njena glavna preteza. V svojih glasilih in govorih neprestano vpije o nizkih plačah delavstva, o vlagi v stanovanjskih barakah in kasarnah, o delavcu, ki je suženj svoje žene in revne družine, za katero gara in gara od štita do štita in se ne more vse posvetiti delu za »delavski razred«, o dragih porokah, o krstih in oduševskih dajatah ob pogrebih, kakor da je v želodu in kruhu ves smisel življenja. Govore o ljudskih kuhinjah v Rusiji, češ, kako so prijetne in domače in kako je tam za vse lepo preskrbljeno, o državnih skladiščih, iz katerih delavcem — poljedelci in industrijski — prejema kruh, obutev in obleko, pri nas pa vse to še po trgovinah, iz katerih brez denarja nič ne dobiš. Utape pa, da je naš človek, ki si zaradi klišé kapitalizma ne more ustanoviti lastnega ognjišča, že danes do grla sit ljudskih kuhinj in izkuhov, da mu je državne oskrbe s kruhom in obleko 18, po tuji 9 mesecev dovolj, da se vsak boji trenutku, kadar se bo moral vsled revščine zateči k uradnemu zdravniku po pomoč v boleznih in da je kmaj že desetino nerad dajal in da se je celo spuntal zoper njo in da je tudi danes nejevoljen, kadar mora davke plačati, kaj bi šele bilo, če bi moral vse dati državi in potem z nakaznico terjati od nje vsakdanji kruh ali če bi si smel pridržati le toliko, kolikor mu država dovolji! Toda »ljudska fronta« proglasa vsako tako naravno željo po domu, po lastnem ognjišču, po najbolj skromnem gasperku, za izraz fašistične miselnosti in jo pobija. Podpihuje pa sovraživo in neti razdor med stanovji, da bi bile razmere vedno bolj napete, da bi vsi majhni ljudje prišli na cesto, ker samo človek, ki nima ne doma, ne žene, ne otrok, ne staršev, ki je vse to zavrgel, ki se ne boji ne Boga ne hudice, ki je danes v tem izkuhu, jutri v drugem in ki ga neprestano pita s pijanostjo hrepenenjem po neomejeni svobodi, samo tak človek je pripravljen iti v revolucijo in samo tak človek, ki je v revoluciji pokazal vse živ-

marveč vsi verniki, ki jim je pri srcu ugled človeka, družine in naroda ter vsega človeškega občestva. Sv. oče zahteva, da naj vsi škofje pošljejo poziv vsem katolikom, ki so udeleženi pri proizvajanju filmov, da naj se kot sinovi katoliške Cerkve svoje odgovornosti zavedajo.

V drugem delu okrožnice daje sv. oče nekatera važna navodila: »Dušni pastirji morajo za to skrbeti, da bodo verniki vsako leto slovesno obljubili, da se bodo strogo izogibali vsakemu filmu, ki bi žalil resnico in moralno kretnost. Ta obljuba naj se dobi od vernikov s pomočjo dušnopastirskih sredstev, s pomočjo šole in katoliških družin. Škofje pa naj se v ta namen poslužujejo tudi katoliškega tiska, ki naj obrazloži pravilnost in učinkovitost take slovesne zaobljube. Toda ta obljuba bo imela uspeh samo tedaj, če bo ljudstvo točno vedelo, kateri filmi so dobri in kateri niso. V ta namen je treba skrbeti za redno obliko posebnih listov dobrih in slabih filmov. Katoliški tisk mora tukaj pomagati. Sv. oče želi, da škofje ustanovijo poseben trajni filmski urad za vsak narod posebej. Dolžnost tega škofjskega filmskega urada bi bil, da sestavlja liste dobrih in slabih filmov ter skrbi tudi za ustanovitve županijskih kinodvoran in kinodvoran po raznih družinih, kjer bi se igrali izključno dobri filmi. Filmske trdnje naj vodijo ljudje, ki so v filmski stroki izurjeni, a so pri tem dobri katoliki.«

Z vestnim izvajanjem filmske straže bodo katoliki veliko prispevali pri obrambi narodov — v tej dobi teme in propagandni.

vinstvo, mora biti po revoluciji zadovoljen s tem, kar mu iz državnih skladišč dajo in se za to mora ploskati. Do revolucije pa mora priti, da bodo voditelji »ljudske fronte« mogli na vrh. Vsakogar, ki zagovarja socialno preureditev družbe, proglasajo za svojega pristasa, kdor pa na to ne pristane, je takoj proglasen za največjega kapitalista, pa če je še večji revež, ker izven njihovih vrst ne sme nihče biti socialen. Hočejo ustvariti videz, da so vsi socialni ljudje pri njih in samo pri njih in da je vsak, ki je pri njih, socialen, pa če je še večji kapitalist in zaidalec.

»Ljudska fronta« iznajde vedno kaj takega, kar spravi na noge široke množice, kar razburja, kar kuha nezadovoljnost, kar neti sovražstvo. Ne skrbi za posamezne vase, za ta ali oni komolec ceste, za ta ali oni vodovod, v nobeno podrobnost se ne spusti, šunta je velike množice z gesli, ob katerih vsak povprečno radovalen človek pristihne.

Sedaj je na vrsti mladina, sedaj starčki, enkrat uradniki, drugi zaposleni, enkrat ženske, drugi moški, sedaj zaposleni, drugi brezposelni, sedaj otroci, rojeni in nerojeni, sedaj zopet starši. Vsem pa ubija upanje, da bi se razmere mogle kdaj obrniti na boljše, ker za revolucijo je potreben samo popoln obup. Po revoluciji pa pride »želozna boljševiška disciplina«, kakor pravi okrožnica Centralnega komiteja komunistične stranke št. 24, z dne 29. aprila 1935, ki jo je potrdil politični sekretariat kominterne, v kateri so razložene zgoraj opisane smernice delovanja »ljudskih front«. Ta iznajdba je največja nevarnost tako za kmeta, njegove majhne njivice in šušja ne repe v hlevu, kar vse bi »ljudska fronta« vrгла v nenasitno želo neki pošasti, vsemožni državi pod »diktaturo proletariata«, in kdor bi proti temu kaj godrnjal, bi si nakopal vse neljube posledice »protiproletarskega elementa«. Pogubna je za delavca, ki se je naveličal hlapčevati podjetju in bi vsaj gospodarja rad izpremenil, čeprav potem hlapčje državi. Pomeni smrt družine, ker razvnela vojsko med starši in otroci, celo med zakonsko posteljo in zibelko. Razmere pa so tako razbite, da se ljudje nič več ne ustrašijo, če rečeš, da je to komunistična iznajdba, ker hočejo, da se sedanje stanje izpremeni in »ljudska fronta« jim neprestano dopoveduje, da se na slabše, kakor je sedaj, sploh in more izpremeniti.

Taka je ta toliko opevana in hvalisana »ljudska fronta«: fronta proti slovenskemu ljudstvu, da bi pozabil na samega sebe in se začel kot čreda jarecv potiti za soljo. In narod je proti tem zvodniškim glasovom nekako brez sredstev. Stare organizacije, kolikor jih še imamo, ne zaležejo več. Preveč seznamov hočejo, sej, odborov, zapisnikov in pisarjenja. Lepe so in tudi drage so nam, kakor stara oprava, ki smo jo podedovali, ki je zanimiva in čedna, toda nerodna in muzejska. Sicer pa ne potrebujemo novih organizacij, vere potrebujemo in kruha! Vere nimamo, ne tisti, ki jedo za mizo, ne tisti, ki jedo po vežah. Kruha nimamo, namreč poštenega in zdravega kruha, ki bi bil ponosno plačilo za delo. Še ta, kolikor ga je, je kakor iz miloščine dan ali s spretnostjo in srečo pridobljen, ves pa je nestalen in negotov. Več vere, več kruha — to pa ne more biti program društev, sprejet na tem občnem zboru in na drugem izpremenjen in končno morda z društvom vred razpuščen, ampak misel vsega naroda, ki ima mnogo večjo tajnost in ki ga ni mogoče razpuščati. Temelji, na katerih sedanji svet stoji, so poganski do dna, voro ubijajo in kruh jemljejo, treba jih je nadomestiti z drugimi. Le narod mora priti do prepričanja, da posebno nam Slovencem ni treba prav nič zalovati za njimi in da je krpanje gnilih temeljev zapravljanje časa. Drugih je treba in če jih bo postavljala »ljudska fronta«, bo postavila votle. Zato se mora pa narod tega dela oprijeti, da jih bo postavil po svoji misli.

Ne tako, kakor francoski katoliki, ki so desetletja iz razvalin z neverjetno poživljenostjo v sicer popolnoma poganski okolici gradili svojo Cerkve in vedno živeli kot dobro organizirana in urejena, pa vendar vedno prezirana in na najrazličnejše načine zapostavljena manjšina, do voditeljske vloge v javnem življenju se niso mogli povzpeti. Pač pa so od vsakem političnem, socialnem ali kulturnem večinskem pojavu, od katerih nobeden ni bil katoliški od revolucije sem, po svojem ostrim dogmatičnem čutu takoj ugotovili, kaj morajo kot katoliki odkloniti in kaj morejo kot katoliki sprejeti. Tako jim je tudi ob pojavu komunistične »ljudske fronte« kardinal Verdier kot najbolj ugleden in veljaven moč brez bojazni dal jasne smernice, kaj morajo odkloniti — ves komunizem, vse brezboštvo, vsako razdiranje družine —, in kaj morajo sprejeti — vsako socialno reformo, ki skuša omiliti gorje kapitalizma ali ga celo popolnoma odpraviti, ker kapitalizem prav nič ne spada k verskim resnicam. Obenem pa je, sicer v zelo prizanesljivi obliki, pa vendar brez strahu, vsem reakcionarnim elementom brez ozira na njihovo pripadnost, vest izprašal, češ: vse te socialne reforme, ki jih danes »ljudska fronta« izsiljuje s štrajki in težkimi demonstracijami po ulicah, so papeži oznanjali že pred petdesetimi leti in vseskozi do današnjih dni in francoska dunovščina prr že dolgo vrsto let izvaja po »rečem papežu« Fariza in drugih francoskih velemest. V celoti jih pa nikdar niso mogli »zvesti, ker so bili samo tarča za napade z leve in z desne strani, nikdar pa — oblasti.

Kar so francoski katoliki kot kulturna manjšina sprejeli, to moramo mi katoliški Slovenci — voditi. Za ideje, ki danes hočejo biti najbolj moderne in nove, smo bili mi že pred desetletji »revolucionarji« in »prekuchli«. Zmerjali in obrekovali so nas tisti, ki so takrat še mirno zapravljali čas s »farsko gonjo«, njihovi sinovi morda vsi gorijo za »ljudsko fronto«, ki je od nas podedovala vse, kar je v njej porabnega, od reakcije pa »farsko gonjo«, in njihove očete veseli in so vsi ponosni na svoje sinove, da so tako — originalni. Zadrage, socialna zavarovanja, podružabljenje produktivnih sredstev, delež delavcev na dobičku, splošna volilna pravica, ženska volilna pravica, starostno zavarovanje — vse ustanove, ki jih danes imamo v neki spačeni obliki ali ki jih še nimamo, vse je bilo od socialnodemokratske in liberalne reakcije že tisočkrat proglaseno najprej za sanjarjenje in za neizvedljivo, ko pa se je bližala svojem uresničenju, pa za prekucsko in nevarno. Dr. Janez Ev. Krek je razmere širil med množicami in je vzdignil veliko ljudsko gibanje in vodil neizprosno borbo do smrti. Po gibanju smrti so navali na nas novi, usodni dogodki, ki so nas postavili pred nove naloge, ki kljub tolikim naporom še danes niso rešene. Zato je treba kljub tolikim ponesrečenim poizkusom znova zbrati pogum in poživiti borbo, v zavesti, da moramo odpraviti, kar je slabega — vera ni slaba, torej vera in vse, kar iz nje raste, ostane; in v zavesti, da se v centralizmu nobeno vprašanje ne bo prav rešilo, ne delavsko, ne starostno, ne posamično, ne družinsko zavarovanje; ne kmečki, ne obrtniški dolгови, nič, prav

„Notranji“ manifest JNS

Belgrad, 6. junija. Da bi si bivši samostojni demokrati, kakor bivše masonsko krilo JNS, ki so se na zadnjem kongresu s spretnimi mahinacijami polastili vodstva, utrdili zavzete položaje, so te dni v glavnem tajništvu razpravljali o tem, da se pošljejo na vse banovinske in občinske organizacije JNS posebne okrožnice, v katerih jih obveščajo o noteku zadnjega kongresa in o izvolitvi predsedništva ter da jejo navodila za podrobno delovanje o »poživljenju in prenovitvi« te stranke.

Za novega predsednika Zivkovića pravijo, da je že pred kongresom zaprosil za prevedbo v rezervu, da bi se lahko posvetil političnemu delovanju. Ker ta ukaz še ni bil objavljen, ni prisostvoval zadnji seji glavnega odbora, vodstvo stranke pa da bo prevzel, kakor hitro bo ta ukaz objavljen. Po zatrevanju krogov JNS, ki so nezadovoljni s sedanjim vodstvom stranke, poudarja generalno tajništvo v svoji okrožnici, »da je kongres iznova dokazal, da bo JNS tudi v bodoče ostala zvesta svojemu jugoslovanskemu programu, ki ga bo pa treba še podrobneje obdelati in spopolniti v smislu sodobnih potreb.« To da bo izvedlo s posebno deklaracijo — na kongresu so to nazivali manifest — vodstvo stranke, ki bo razlagalo program in težnje. Nadalje pravi glavno tajništvo JNS, da vlija svojim maloštevilnim članom poguma, ko pripoveduje, »da je bilo vodstvo stranke z generalom Petrom Zivkovičem na čelu sprejeto z navdušenjem ne samo v vrstah stranke same, temveč tudi, da je izzvalo novo zaupanje v borbenost jugoslovanske misli v krogih onih Jugoslovancev, ki so dosedaj stali ob strani, da je ta kongres razblinil zablode, da je JNS stranka, ki je mogla delovati in živeti samo tedaj, ko je bila na oblasti. Kongres da je pokazal, kako globoke korenine je pognala stranka v narodu, kako da je njena zgradba trdna in demokracična in koliko borbenosti da je v njej. Radi tega da je njene nasprotnike prevzel strah.« Ko se da po mnenju bivših samostojnih demokratov iz masonskega krila JNS »narod ves trepeče od strahu pred zmagovitim pohodom JNS«, glavni štab te stranke, ki nikdar nikoli korenin ni imela, naroda banovinskim odborom, naj začne z reorganizacijo strankinih odborov in drugega poverjenstva. To svoje delo morajo končati do jeseni letošnjega leta. V ta namen naj bi se napravili točni in sistematični načrti za akcijo na terenu.« Radi tega naj bi meseca julija in avgusta odposlali banovinskih odborov JNS preromali posamezne kraje. Sedaj, ko so se bivši samostojni demokrati polastili vseh vodilnih mest v stranki, priporočajo, da je pri tej reorganizaciji potrebno zaposliti vse pozitivne sile jugoslovanskih nacionalistov, da se je dalje treba lotiti s čim večjo verno in širokogrudnostjo dela in pozabiti na stare konflikte.« Zato glavni štab narača banovinskim odborom, da skličejo svoje seje še tekom tega meseca. »Treba je zbrati čim več gradiva o razpoloženju med narodom, da bi na ta način dobili čim točnejšo sliko o izgleddih za jugoslovansko akcijo med ljudstvom.« Te podatke rabi glavni štab JNS in tajništvo za sestanek glavnega odbora, ki bo letošnjega septembra. Radi tega morajo banovinski odbori JNS do 25. avgusta tozadevna točna poročila, točne številke okrajnih organizacij, njih sestave, število občinskih organizacij, politično opredelitev poslancev za posamezne okraje, županov itd. vnositi.

Predsedem je zanimivo zasledovati pri presojanju dogodkov v JNS obnašanje njenega predsednika Petra Zivkovića. V svoji zgoraj omenjeni okrožnici voditelji JNS, bivši samostojni demokrati, poudarjajo, da Peter Zivkovića zadnji seji glavnega odbora ni mogel prisostvovati radi tega, ker še ni bil objavljen ukaz o njegovi prevedbi v rezervu, ter da bo to takoj storil, kakor hitro bo ukaz objavljen v »Službenem vojnem listu«. To se je sedaj zgodilo. Ta ukaz je objavljen v sobotni številki »Službenega vojnega lista«. Torej so bili

sedaj dani vsi pogoji, da Zivkovića prevzame vodstvo JNS in da podpiše »Manifest«, ki so ga na kongresu napovedali bivši samostojni demokrati, ter ga je znana trojica Banjanin-Demetrović-Kramer je tudi izdelala ter čaka sedaj samo še Zivkovićevega podpisu. Novi »führer« JNS je pa takoj po objavi ukaza o njegovi prevedbi v rezervu, to je v nedeljo, sedel v avtomobil ter se odpeljal v znano zdravilišče Soko banjo, ne da bi pred svojim odhodom prevzel vodstvo JNS in ne da bi podpisal od bivših samostojnih demokratov sestavljeni »Manifest«. V Belgradu je Zivkovića pustil podpredsednika in glavnega tajnika brez navodil. Na svoji poti v Soko banjo se je pa za trenutek ustavil pri Uzunoviću. Tako obnašanje Petra Zivkovića je napraviło na biveše samostojneže, ki imajo, kakor rečeno, vsa vodilna mesta te stranke v svojih rokah, porazen vtis. Z njim pa se bavi tudi ostala politična javnost ter vidi razlog za tako Zivkovićevo postopanje napram bivšim samostojnožem v tem, da tudi Zivkovića zastopa stališče, da morajo tudi bivši jevtičevci biti skupno sprejeti v stranko in ne posamično.

To je čisto nasprotno, kakor zahtevajo samostojni demokrati predsednikov Banjanina in Demetrovića ter tajnika Kramerja. Pa ne samo to: Zivkovića postavka tudi zahteva, da se urede odnošaji med vodstvom stranke in Srbskim, to je istim Srbskim, ki je že pred kongresom, po kongresu pa še bolj odločno izjavil, da z ljudmi, ki danes vodijo JNS, sploh noče imeti ničesar skupnega. Povedal je še več, namreč, da ga te stvari sploh ne zanimajo. Iz tega sledi, da Zivkovića zahteva, da je treba pripraviti vse potrebno, odstraniti vse ovire, da se Srbski omogoči vrnitev v stranko, in vpošlevati dejstvo, da so Srbskiča ravno sedanjim močotki JNS v Sarajevu odkrito in ostro napadali kot svojega največjega nasprotnika. Radi tega Zivkovića noče prevzeti vodstva stranke in podpisati »Manifesta«, dokler se ne uredila obedve zadevi. Zivkovića se torej, z drugimi besedami povedano, hoče otrešiti svoje odvisnosti od bivših samostojnih demokratov ter se hoče v stranki opirati tudi na druge elemente, s katerimi je tudi že sodeloval in ki so vsi podpirali njegovo izvolitev. Tako postopanje mu brez dvoma narekuje tudi preudarnost in opreznost, da bi ga ti ljudje, bivši samostojni demokrati, ob prihli ne izdali in zapustili, kakor so to storili pred leti. Zato se hoče zadovoljiti raje z clementi, ki se po programu prav nič ne razlikujejo od jugofašistov, samo da ne odobravajo sedanjega vodstva stranke, in ki stalno trdijo, da niso dovolj zastopani v strankinem vodstvu, da so na kongresu prevladovali samo simpatizeri akcijskega odbora, da so bili delegati organizacij, ki delajo samo na papirju itd. Za te svoje trditve navajajo dokaz v onem odstavku omenjene okrožnice, v katerem glavno tajništvo narača banovinskim odborom, da mu morajo do 25. avgusta javiti točno število okrajnih in občinskih organizacij. Torej šele javiti! Na kongresu so pa bili že zastopniki teh organizacij. Zato se je v Zivkovićevi in Uzunovićevi okolici pričelo konkretno govoriti o tem, naj se skliče takoj občni zbor, še to jesen, ki naj izvoli nova predsednika in glavnega tajnika ter nov glavni odbor. Občni zbor naj bil takoj zatem, ko bodo vsi jevtičevci kompaktno sprejeti v stranko ter bodo urejeni odnošaji s Srbskim, Uzunovičem in ostalimi.

Niso pa brez podlage tudi vesti, da ni izključeno, da bi Zivkovića sploh odložil predsedništvo JNS. Žele to njegovi prijatelji, ki tudi stalno delajo na tem in tudi nanj pritiskajo.

Mislimo, da JNS sploh, posebno pa še takšna JNS, kakršna je sedaj, pač ne more biti strašilo za politično vzgojen narod, ki si želi samo to, da bi v miru in svobodi lahko živel ter služil državi in domovini.

Domači odmevi

Težka prometna nesreča pri Sv. Križu pri Rogški Slatini Dva mrtva, eden ranjen

Rogaška Slatina, 6. julija. Danes se je pri Sv. Križu pri Rogški Slatini na križišču banovinske ceste Rogaska Slatina-Rogatec in železnice zgodila huda prometna nesreča, ki je zahtevala poleg velike materialne škode dve človeški življenji.

Ko je vozil ob 2 popoldne osební vlak iz Rogške Slatine proti Rogatcu skozi križišče, je istčasno vozil po cesti od Rogatca proti Rogški Slatini poltovorni avtomobil zagrebške tovarne subhomenatega blaga Mlinek i Slegar. Ker na tem mestu ni nobenega dobrega pregleda na progo zaradi cestnega in železniskega ovinka in radi ob strani ležečih hiš, je menda šofer opazil vlak šele nekaj metrov pred samo progo, tako, da motornega vozila ni mogel več ustaviti, da bi se izognil usodni nesreči. Ravno, ko je vozil čez progo, je pridrevla lokomotiva in zgrabila avto s prednjimi odbijaci na zadnjem delu ter ga nato vlekla celih 100 m po progi. Vseled udara se je avto popolnoma razbil. Zalogla blaga, suho meso in klobase pa se je raztresla po progi. Na avtomobilu so sedeli trije moški, od katerih sta bila dva takoj pri udarcu lokomotive v avtomobil mrtva, sam šofer pa je dobil težke poškodbe in se tudi bori z življenjem. Natančnejše poročilo prinesemo jutri.

Seja ožjega odbora JRZ

Belgrad, 6. julija. Danes dopoldne od 10 do 13 je bila seja ožjega glavnega odbora JRZ, ki ji je predsedoval predsednik ministrskega sveta in predsednik glavnega odbora JRZ dr. Milan Stojadinović. Seja je bila posvečena raznim strankinim vprašanjem. Udeležili so se člani ožjega glavnega odbora JRZ: Stojadinović, dr. Korošec, dr. Spaho, dr. Niko Novaković, Dragiša Cvetković, Dobrivo Stošević, dr. Behmen, Svetolik Stanković, Ugrin Joksimović, Djura Janković, dr. Voja Janić, Vojko Cvnič, Dragan Lefica, Svetozar Stanković, dr. Fran Kulovec, Fran Smodej, dr. Franc Klar, Nurja Pozdenac, dr. Dušan Davi-

nič, centralizmu se vse ponesreči. Zato je treba voditi neizprosno borbo proti centralizmu in kapitalizmu, hvala Bogu, da je to dvoje pri nas tako močno med seboj povezano, da z enim pade tudi druge. Na razvalinah teh pa mora vstati — slovenski narod v novi obleki.

Zdravje nadškofa dr. Bauerja

Zagreb, 6. julija b. Zdravje zagrebškega nadškofa dr. Antona Bauerja se je znatno zboljšalo, ter je sedaj lahko že odšel v nadškofovski dvorec v Brezovico, da se tam odpočije. Včeraj popoldne sta ga obiskala kraljevi namestnik Ivo Perović in ban dr. Ružić. Dr. Bauer se je dalje časa razgovarjal z njima. Prevzeli nadškof dr. Ante Bauer se bo bržkone že jutri vrnil v Zagreb.

Gibanje hrvatskih zdravnikov

Zagreb, 6. jul. m. Zdravniki iz Hrvatske, Slavonije in Medimurja so na zadnjem sestanku sklenili, da izstopijo iz članstva v jugoslovanskem zdravniškem društvu. Do tega koraka zagrebških zdravnikov je prišlo radi spora pri volitvah predsednika jugoslovanskega zdravniškega društva.

Kje začeti reševati...

Belgrad, 6. julija m. V tukajšnjih gospodarskih krogih se pojavlja precejšen odpor proti tezi, da naj se ozdravitev kreditnega sistema vrši v etapah in sicer tako, da naj bo prva etapa ureditev likvidnosti bančnih zavodov. Splošno mnenje je, da so socialno važnejši tisti upniki, ki obstojajo iz malih vlagateljev, malih trgovcev in obrtnikov in različnih socialnih ustanov. Vedno močnejša je želja, naj se spravi do likvidnosti predvsem tisti zavodi, ki so namenjeni za kreditno uslugo malemu človeku.

Osebnosti

Belgrad, 6. jul. m. Gradbeni minister je odobril Jenku Valentinčiču, arhitektu pripravniku in asistentu na tehnični fakulteti v Ljubljani, javno prakso na področju vse države, posebno iz arhitektonske stroke ing. Milanu Paiku iz Krenja, pa istočasno prakso na vsem področju kraljevine iz gradbene stroke.

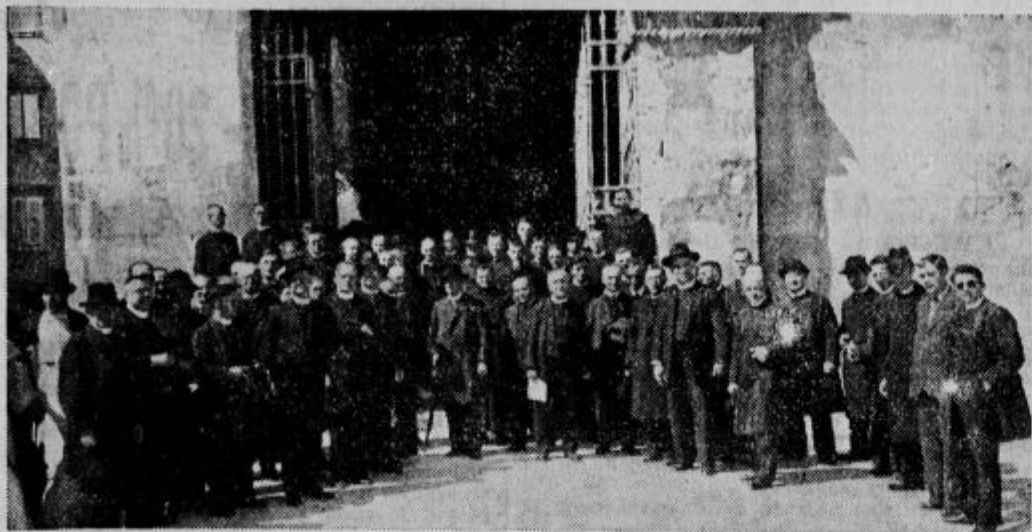
Drobne vesti

Zagreb, 6. julija. b. Včeraj so bile občinske volitve v občinah Podvrh in Marija Bistrica. V eni in drugi je bila samo ena kandidirana lista bivše HSS. V Podvrhu je volilo od 3200 volilnih upravičencev samo 591, v Mariji Bistrici pa od 3095 volilnih upravičencev 2100 volilcev.

Bern, 6. julija. AA. (DNB) švicarsko hokejsko moštvo je premagalo moštvo Afganistana s 2:1.

Praga, 6. julija. AA. Pri tekmah za lakoatletsko prvenstvo Češkoslovaške je Bern postavil nov češkoslovaški rekord na 400 m z zaprekami. Progo je pretekel v 56,5 sekundah.

Katehetski kongres v Splitu

Split, 4. julija.

Včeraj popoldne smo se z ladjo peljali v Trogir. Dobro uro smo se vozili; po dežju je bilo prijetno hladno. Gore so bile čiste, pokrajina se v slikovitih terasah dviga z morja proti njim. Obmorske vasi sredi vinogradov in cipres so se nam umikale druga za drugo, med njimi tudi Divulje s svojimi hidroplani; enega smo opazovali, kako je za seboj pršil razpenjeno morje. Na ladji so se peli: li tudi kmetije in kmetice, ki so bile prinesle svoje pridelke na trg. Slovenska pesem se je oglašala in vzbujala pozornost.

Trogir je starodavno mesto, že v 4. stoletju pred Kristusom so Grki imeli tu svojo kolonijo Tragurion. Nato so mu gospodovali Rimljani, hrvaški kralji, od leta 1420 pa Benečani. Njegov ponos je stolnica. Stokovnjaško nam jo je razlagal aerheolog-duhovnik dr. Delalle. Zgrajena je iz samega kamna. Pred njo je veličastno preddurje. — Dolgo časa smo stali v njem in občudovali kipe in reliefe glavnih vrat; zemski motivi se družijo z verskimi. Izdelal ga je hrvaški umetnik Radovan okoli leta 1240. Notranjost je spodaj romanska, strop pa gotski. Skoro prazna je, a vendarle močna v svoji resni preproščini. Nad velikim oltarjem je streha (ciborij). V stranski kapeli je grobnica trogirskih škofov; škofovski klobuk zadnjega od njih visi s stropa. V njej je kamnita krsta sv. Janeza Trogirskega, nad njo marmornat kip svetnika, ležečega v vsem ornatu. Ob stenah so ljubki angelci, ki so v plamenih prihiteli iz podzemlja, pričajoč o posmrtnem življenju.

Ko smo si ogledali še nekaj drugih starinskih stavb in zanimivosti, nas je g. opat povabil na malico. Škof dr. Gnidovec je sedel med nami. Vračali smo se po drugi strani. V Splitu so nam v škofijski palači priredili kratko, a lepo akademijo, v kateri se je mladina z deklaracijami, petjem in simbolično igro zahvaljevala veroučiteljem za njih naporno delo. Pač redek primer, da se tuji srednješolskemu veroučitelju kdo zahvali, vsaj pri nas.

Danes v soboto se je ob osmih zopet začela obširna debata o srednješolskem načrtu za verouk. Nato je o. dr. Zubac, profesor-frančiškan iz Belgrada, referiral: »Staleški položaj katehetov osnovnih, meščanskih in srednjih šol.« Podrobno je navajal dosedanje določbe o nastavljanju in grupaciji, napredovanju, stanarini, katehetskih izpitih, odobrenju učnih knjig. Predlagal je nujne spremembe. Treba bi bilo okrepiti stanovsko organizacijo, ustanoviti stanovski list; nastavljal bi se naj stalen referent.

Škopijski škof dr. Gnidovec je priporočal

Še je čas!

Na dopis v »Slovenec« z dne 28. junija t. l. z naslovom »Prepozno«, samo to-le:

Trasa, za katero se zavzema prijatelj Bohinja, prirode in tujkega prometa, ni osebna kaprica tega prijatelja, marveč ogromne večine bohinjske javnosti, kar najlepše dokazuje spomenica, ki je bila v tem smislu predložena banški upravi in so jo podpisali: Tujsko-prometno društvo, Agrarna skupnost, Stara Fužina-Studor in Šumska uprava v Bohinjski Bistrici.

Namen te izključno tujsko-prometne ceste je, zvezati dve največji krasoti in tujsko-prometni atrakciji naše Gorenjske, to je Blejsko in Bohinjsko jezero, po lepi visokogorski avtomobilski cesti, ne pa dve gorski vasi in podpreti nekaj vaških gostilničarjev.

Neravnost neumestna pa je trditev, da prijatelj Bohinja hoče odjesti Bohinjecem kruh, ker je jasno, da smo vsi za to, da se ta cesta čim prej zgradi, vendar tam, kjer ima kaj pomena, in da doseže cili, ki so ji ga projektanti določili. Dopisnik tega »Prepozno« naj pa blagohotno vzame na znanje, da bohinjske javnosti ne tvorita dve ali tri osebe, ki z vsemi sredstvi hočejo izsiliti svoje, lastnim osebnim interesom prilagojeno mišljenje tudi pristojnim oblastvom in Bohinjske prepricati, da je res, kar je trdil župan v Srednji vasi, da se bo cesta gradila na Srednjo vas ali pa nobena. Bohinjsko javnost pa tvorimo mi, bohinjski kmetje, katerim je napredek Bohinja res pri srcu.

Gospodarski odbor
srenje
Stara Fužina—Studor.

v šoli gojitev notranjega življenja; verski pouk bodi sredstvo za versko vzgojo. Mladino je treba navdušiti za Jezusovo osebnost. — Prevzvišeni se je blagoslovom poslovil od nas.

Zatem se je vršila debata o stanovskih vprašanjih. Slišalo se je marsikaj. Nato so se veroučitelji spoštljivo in hvaležno spomnili svetih bratov Cirila in Metoda, ki bosta jutri imela svoj praznik in ki sta katehetom svetel vzor.

Sledile so slučajnosti.

Po kosilu so se mnogi odpeljali na liturgično zborovanje na otok Hvar. Ostali so pa odšli v bližnji Solin gledat slovite starokršćanske izkopsnine in počastit grob don Frana Bulića, ki je večji del svojega življenja posvetil kopanju in razlagi teh častiljivih starin.

V pojasnilo k poročilu o katehetskem kongresu v Splitu (gl. Slovenec 5. julija t. l.) sporočam, da nisem govoril o prenatrpanosti veroučiteljev — očitni nesmisel, ki ga je povzročil tiskarski škrt — ampak, da sem utemeljeval potrebnost novega učnega načrta in razpravljaj o smernicah, po katerih naj bi bil sestavljen. Ena izmed teh je bila, da v poedinih razredih ne sme biti preveč učne snovi, ker prenatrpanost s snovjo podobno kakor preveliko število dijakov cvira življenjsko dožemanje. O teh in podobnih smernicah sem govoril na skupnem sestanku slovenskih in hrvaških profesorjev verouka 9. januarja t. l. v Ljubljani (gl. Vzajemnost 1936, str. 65 in 85—87) in 1. januarja t. l. v Zagrebu. V kolikor je g. referent nekatere izmed njih premalo upošteval, sem skušal njihovo pomembnost vnovič poudariti.

Ljubljana, 6. julija 1936. Dr. Marjan Dokler.

Pijani skrunilec grobov

Celje, 6. julija.

V noči od sobote na nedeljo se je okrog ene vračala proti Celju s Teharij skupina petih fantov, ki so bili z večjo skupino napravili popoldan izlet. Fantje so bili vsekakor precej vinjeni, ker je eden iz njihove družbe pred železniškimi zapornicami v Čretu začel razgrajati in kričati čes, da bo od strani zapornice. Na energično intervencijo železniške čuvaja je fant, ki je po poklicu trgovski sotrudenik, prenekal razgrajati. Prišedši do mostu čez Voglajno, se je spravil mladenič na križ, ki je sredi mosta na ograji. Njegovi štirje spremljevalci, videč, kakšen je tovariš, so se, da bi se izognili mestu in policiji, odpravili domov zadaj za mestnim pokopališčem. Ko so pa prišli do mestnega pokopališča, je začel fant, ki je bil najbolj pijan, močno razgrajati, kakor bi bil pobešen. Z dveh vojaških grobov je snel križe, dalje je nagnil mo-

Prosvetni praznik pri Št. Rupertu v Slov. gor.

Na Ciril Metodovo nedeljo je bil pri Sv. Rupertu v Slov. gorah blagoslovljen temeljni kamen za prosvetni dom. Ta pomemben dogodek je bil za ruperško faro veličasten praznik katoliške prosvete, ki je morala biti hude boje za obstanek. Zgradba prepotrebne družbenega doma, čigar temelj je bil včeraj slovesno blagoslovljen, je združila celo ruperško faro v eno družino, ki bo složno nosila bremena in žrtve za skupno prosvetno ognjišče.

Št. Rupert se je za ta dan odel v svečano obleko. Veselo pritrkavanje in streljanje topičev je oznanjalo slavnostni dan. Ob 9. dopoldne je bil sprejem dekana Gomilška, ki je takoj nato imel slavnostno pridigo. Po maši, katero je daroval domači g. kaplan, se je razvil dolg sprevod na stavbišče. Na čelu godba, ki je igrala himno slovenskih fantov, za godbo pa je korakala strumna četa ruperških fantov v belih srajcah, za njimi pa dekleta v ličnih narodnih oblekah. Nad 1000 ljudi se je zgrnilo okrog lepo okrašenega stavbišča.

Domači kaplan g. Smole je spregovoril pozdravne besede ter naglasil, kolike važnosti bo novi prosvetni dom za mladino. Po pozdravnem

ALBUS milo za umivanje

Dobiva se povsod!
Pazite na ime Albus!

nadomešča drago
toaletno milo!

Fantovski tabor v Kostanjevici

Preteklo nedeljo dne 5. junija je bil mogočen tabor fantov iz prostrane leskovaške župnije pri Mariji dobrega sveta na prijaznem hričku poleg Kostanjevce. Po dolgotrajnem deževju je nastopil tako lep sončni dan, da si lepšega mogočimogoč želeli.

Vse bele ceste, ki vodijo v naše dolenijske Benetke, so oživele. Drseli so po njih mnogobrojni kolesarji, drveli praznično okrašeni vozovi in hiteli brhli pešci, vsi vednih obrazov, a vendar nikjer nobene razposajenosti in tiste fantovske prečernosti, s katero se tako radi postavljajo.

Ko so fantje napolnili prelepo romarsko cerkev Marijino, je stopil na prižnico g. ravnatelj Gabrovšek Franc iz Ljubljane. S svojo kleno, temperamentno besedo je vzbujal v mladih srcih krščanski ponos in neustrašen pogum v boju za najdražjo svetlinjo, ki jo imamo, sv. vero.

Med službo božjo je prekrasno prepeval pevski zbor iz Kostanjevce, pomešan s pevci iz drugih župnij.

Po končani slovesnosti v cerkvi se je vsa tisočglava množica fantov zbrala ob govorniškem odru pred cerkvijo. Vrla godba iz Skočjana je napravila primeren uvod v zborovanje. Na govorniški oder je stopil g. župan Zikar iz Kostanjevce. Navdušeno pozdravil mlade zborovalce, jih spomnil na velikega prijatelja mladine Slomška, in jih vabil na pol življenja, ki jo je ta sveti mož — mladini začel.

Nato so nastopili zastopniki posameznih župnij. Moramo reči, da so se vsi prav dobro izkazali. Govorili so s takim mladostnim ognjem, da bodo njegove besede gotovo veliko zalegle. Preden je nastopil glavni govornik, je zadonela še ona lepa pesem: »Mi vselej smo«.

Končno je spregovoril g. dr. Basaj iz Ljubljane. On je naš stari znanec. Ze večkrat smo ga poslušali, a si ga še vedno želimo. V svojem daljšem govoru je mladim fantom predložil prave fantovske ideale, jim jasno pokazal, kje naj iščejo svoje pravo veselje in srečo. Prepričani smo, da morajo njegove besede obroditi obilo sadu.

Za zaključek je sledila še pesem »Povsod Bogas«, nakar so se fantje v lepem redu in s pravim srčnim veseljem začeli razhajati na svoje domove. — Lepo zastopstvo fantov so poslali tudi salezijanci iz Radne. Njihov govornik je vzbudil posebno pozornost.

Naš slovenski Velehrad je tudi storil svojo dolžnost

V tisoč letih po smrti sv. Metoda je v Sloveniji slovenski narod sezidal pri Sv. Krištofu prvo cerkev njima v čast. Kje je bilo bolj primerno, da se je zaključilo cerkveno praznovanje jubilejnega leta smrti sv. Metoda, kakor ravno v tej cerkvi. In ta cerkev je res storila svojo dolžnost. Proslava je bila sicer preprosta, da ni mogla drugih večjih proslav, vendar zato enako pristna. Ob 10. dopoldne se je zbrala pred škofijskim dvorcem mala četica bežigradskih fantov pod vodstvom g. V. Dragarja na konjih, da so spremljali po mestu prevz. g. nadškofa Jegliča. Pred cerkvijo so mu bežigradci priredili prisrčen sprejem. Mala Langusova punčka ga je nagovala in mu podala v dar šopek rdečih nageljnov. Službe božje se je udeležilo številno zastopstvo banovinskih, mestnih in vojaških oblasti. Posebno ljubka pa je bila večerna slavnost. Ob osmih je zažarel ves Bežigrad v morju lučk. Le malo je bilo oken, kjer bi ne bilo vsaj ene lučke. Nekajere hiše so bile naravnost čarobno razsvetljene in žele pohvalo cele fare. Sredi tega morja lučk se je pomikal mogočen sprevod več tisoč ljudi, vsi s svečkami v rokah, ki so s petjem in molitvijo spremljali Najsvetejšega, katero je nosil g. kanonik dr. Zupan. Godba poštarjev je igrala svete himne. Številne množice so z velikim spoštovanjem gledale sprevod ob cestah. Bil je to res lep dan za Bežigrad, ki prča, da se Bežigrad probuja in se zaveda svoje naloge, katero ima kot graditelj edine in prve cerkve sv. Cirila in Metoda med našim narodom, namreč to, da mora vse storiti, da ponese Ciril-Methodovo misel v naši širši plahi našega ljudstva. Kar smo v tisoč letih zamudili, moramo začeti popravljati!

KINO SLOGA TELEFON 27-30

Milijonski gusarski velefrim čudovitih senzacij in pustolovščin

Krvavi kapitan

Danes poslednjič ob 16., 19.15 in 21.15 uri

PRIDE! Icharjeva opereta PRIDE!

s priljubljenim pevko Mario Eggerth

CLO-CLO - „Ljubavne melodije“

Planincem in drugim prijateljem prirode

Planine so zopet ozelenele in vabijo na poset vse, ki imajo smisel za našo prekrasno prirodo. Gozdovi nas kličejo, čeri nas mijejo in kdor le more, gre, da se razvedri in oddahne v prosti naravi: sezona za turiste je tu. To priliko porablja Zveza lovskih društev v dravski banovini, da se obrača do vseh, ki posejajo hrib in dol, gozd in plan, s prošnjo, naj na svojih izprehodih in turah ne vznemirjajo živalstva. Vprav sedaj, za časa mladicev, je vznemirjanje živali jako škodljivo: z vpitjem, ropotom, proženjem kamenja in sličnim, pregnana samica čisto zapusti svoje mladice, ki potem žalostno poginejo. Ze sama hoja po celem v gozdu more pregnati divjad iz njenega stalnega bivališča, da se zateče v nedostopne kraje, kjer nima življenjskih pogojev. Zato pravi Zveza, naj se planinci držijo javnih potov in hodijo po njih mirno brez ukanja, vpitja ali celo streljanja. Resen planinec hoče videti lepote planin, zato hodi tiho in previdno, pa odprti oči. Kdor dela hrup, mu uide mnogo lepega; zlasti živalstva ne more opazovati, ki je morebiti še zanimivejši sestavni del planinske prirode kakor rastlinstvo.

Res je, da človek, prišedši iz tesnega mesta v prosto prirodo, čuti nekako potrebo, da da duška svoji sproščenosti z glasnim »juhu«, vendar naj bo ljubezen do naših planin in dolin z vsem, kar živi v njih, večja od take potrebe. Svojo ljubezen do prirode pokažemo najlepše, če jo pustimo, da sruje po svoje v miru, da je ne motimo v njenem žitju in bitju.

Z vedenjem, ki je v skladu z ljubeznijo do prirode, bodo planinci dosegli, da lovci ne bomo samo mirno živeli z njimi, ampak da bomo prijateljsko delali drug za drugega.

Jesenice

Romanje ljudi v naravo. Ze predvečer sv. Cirila in Metoda je kazal, da bo nedelja najlepši dan letošnjega poletja. Po okoliških vrhovih so zagoreli kresovi in življenje po jesenjskih ulicah ni moglo zameti dolgo v noč. V nedeljo zjutraj je res prišel v dolino najlepši poletni dan. Veliko Gorjancev je šlo na prosvetni dan v Št. Vid, ostalo ljudstvo pa se je kar vsipalo v okolico. Vlaki na kolodvoru so komaj odvažali in dovažali letoviščarje, katerih je bilo ta dan na Jesenicah gotovo več tisoč. Iz Nemčije so prišle cele skupine. Dal Bog, da bi ostal ta gorenjski kot v svojem napredku in da bi slike, kot je bila nedeljska, postale čim bolj pogoste. Kjer je delo, tam je tudi življenje.

TEL. 22-21 KINO UNION TEL. 22-21

Danes poslednjič ob 16., 19.15 in 21.15 uri

KARNEVAL

Gustav Fröhlich Heinrich George

Pride! FRITZ KAMPERS Pride!

v dvojni vlogi v sijajni burki

Dvakrat zaročen

S prosvetnega tabora v Št. Vidu nad Ljubljano

Del narodnih noš na konjih v sprevodu

Ban dr. Natlačen v spremstvu g. Vrhovnika, pred sednika obrtniškega društva, ki je priredilo razstavo

Narodne noše in zastave med sv. mašo v parku z voda sv. Stanislava

Drobne novice

Koledar

Torek, dne 7. julija: Vilibald, škof; Pulherija, devica.

Osebnosti

— Poroči se danes v cerkvi Marije Pomagaj na Brezjah pisatelj in urednik Slovenskega doma g. Mirko Javornik z gospodično Agnes Voduško, hčerko iz ugledne ljubljanske družine. Poročil ju bo urednik »Domoljuba« g. Jože Kosiček. Svojemu stanovskemu tovarišu in njegovi družici obilo sreče in božjega blagoslova!

— Poročil se je v Gradcu g. dr. Julij Mayr, zobni zdravnik, z gđ. Gredi Gangl. Cestitamo!

— Izpit iz steografije sta pretekli teden opravila pred stalno državno komisijo v Zagrebu gđ. Sonja Pogačnik, dipl. učiteljica in g. Ivan Čuk, dipl. učitelj, oba iz Ljubljane.

— Pred komisijo apelacijskega sodišča v Ljubljani je s prav dobrim uspehom opravil L. pisarniški izpit g. Josip Gregorič, zvanik pri okrajnem sodišču v Laškem.

1.-11. JULIJA

LETNO BLAGO

PO IZREDNO NIZKIH CENAH

MANUFAKTURA

SOUVAN

— Sestanek gg. duhovnikov sošolcev, ki so končali bogoslovne študije leta 1909, bo letos dne 8. julija v Kamniku, Gor., v franc. samostanu. Lepo pozdravljeni in povabljeni! — P. Evhastij, OFM.

— Najlepša čipkarska dela bodo razstavljena na obrtni razstavi v Skofji Loki, na kar opozarjamo zlasti naše dame. Razstavili bosta dve čipkarski šoli okr. izposlave Skofja Loka, in sicer šola iz Železnikov in šola iz Žirov. To sta šoli, ki sta podrejeni Drž. osrednjemu zavodu za ženski domači obrt v Ljubljani. Sloves zavoda nam jamči, da bodo razstavljena najlepša dela, med temi tudi nekaj takšnih, ki so naročena za inozemstvo, in sicer za Egipt, Ameriko in Nemčijo. Delo za Egipt je noravnost pravilčno lepo in ni čuda, da je našlo kupca v pravilnem Orijentu.

— K otvoritvi obrtniške razstave v St. Vidu. V večeršnjem poročilu v »Ponedeljskem Slovincu« se je pri tehnični korekturi (zamenjava dveh vrstic) pripetila neljuba pomota. Zvezo mesarskih združenj za dravsko banovino je zastopal predsednik g. Jakob Dimnik od D. M. v Polju in ne g. Ivan Novak, ki je v poročilu že omenjen kot predsednik društva rejcev v Tacnu.

Vsakemu ni mogoče iti v kopališče.

endar

more vsak žrtvovati Din 100.— (20—25 velikih steklenic) ter mesec dni piti mesto druge vode našo znamenito

RADENSKO
z rdečimi srci!

— Zaradi nepredvidenih ovir za sredo, dne 8. julija, napovedanega sestanka Katoliškega slovenskega akademskega stalešstva na Sv. Joštu ne bo. Bo pozneje in se bo čas pravočasno naznanil. Klub Katol. slov. akad. stalešstva v Kranju.

— Pošta na Jezerskem. Zopet nam, kakor prejšnja leta, pošta dela nereda in to v sezoni, ko bi bilo zaradi tujeve trčba posebne pažnje. Danes (5. julija) nam je zopet dostavila oziroma zamenjala s Preddvorsko. Prosimo pošto direk-cijo, da napravi enkrat temeljito preiskavo, kdo je kriv, da se ponavljajo te napake, in da moramo čakati, da se nam en dan prepozno dostavi pošta.

— Romanje na Svelo goro pri Gorici bo letos samo od 14. do 16. avgusta. Podatke, fotografije in vplačila sprejemamo še do 11. julija. Pozneje bo prepozno. Navodila pošljemo zastoji. Pisarna »Po božjem svetu«, Ljubljana, Šentpetr-ska vojašnica.

— Maturanti drž. realke v Mariboru iz leta 1926, se sestanejo dne 11. julija ob 20 pri »Orlu« v Mariboru, da skupaj z našimi bivšimi profesorji proslavimo 10-letnico mature. Prijavi se je do 10. julija pri inž. Ledenic, Maribor, Gozdna ul.

— Uredbe o ustanovitvi in pregrupiranju občin. V prilogi Službenih novic št. 4. t. m. so objavljene »Uredbe o preimenovanju občine Predoslje — o izločitvi krajev Zlavor in Dobletina iz občine Mozirje okolica in priključitev k občini Rečica ob Savinji — o pregrupiranju občin Ivanjkovič, Velika Nedelja in Koračice — o ustanovitvi občine Kostivnica — o pregrupaciji občine Pristava in Žusem — o ustanovitvi občine Cerklje ob Krki — o pregrupaciji občin Veržje, Krizevci in Sv. Jurij ob Ščavnici — o pregrupaciji občin Osluševci in Gorisnica in o preimenovanju občine Gorisnica in o ustanovitvi občine Mavčice.

Mladim materam

in ženam po večkratni nosečnosti pomaga naravna

Franz-Josefova

grenka voda — največkrat že v malih množinah — k rednemu delovanju črev.

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. št. br. 15485, št. V. 35.

— Umna reja domačih zajcev. Spisala sta knjižico strokovnjaka dr. A. Jenko in A. Inkret. Založila jugoslovanska knjižarnica v Ljubljani; vezana stane 16 din ter ima 89 strani. Kuncereja je postala v teh težkih časih, ko si navadni delovni človek s težavo oskrbi dražjega mesa, iako važna panoga našega gospodarstva. Iz te zadrege pa ga reši zajčereja, ki se da gojiti z malimi stroški. V teku enega leta prirediš z lahkoto celo čredo te koristne domače živali. Meso je lahko, zdravo in okusno. Sam si lahko postaviš na dvo-

rišču ali kjerkoli pri hiši mal hlevček. Zajci so s hrano kaj kmalu zadovoljni. Pričujoča knjižica obsega vse, kar mora vedeti vsak, kdor se bavi z rejo kunccev.

— Ob priliki desetletnice ukanovitve Centralnega higijenskega zavoda v Belgradu je izšel prvi zvezek »Socialno-medicinskega pregleda«, trime-sečnega časopisa za vse panoge soc. medicine. Dose-danji način ureditve je v osnovi spremenjen tako, da bo časopis v vsem in kar najbolje odgovarjal svojemu namenu. Časopis se lahko naroči v vseh knjigarnah ali pa pri izdajatelju: Centralni higi-jenski zavod, Belgrad.

— Pozor gg. zdravniki in medicinci jugosl. narodni odbor Vseslov. zdravniške zveze obvešča, da znaša za vsakega udeleženca kongresa v Sofiji in za vsakega njegovega gosta (družinskega člana itd.) kongresna kotizacija 150 din. Ta vsota naj se pošlje direktno na Kreditno sa-nitetsko združno v Belgradu, ček. rač. Poštne hra. istotam, št. 56.438. Prijave za posamezne ekskurzije se bodo sprejemale v Sofiji. Pri za-dostnem številu udeležencev bo vozil zanje po-soben vlak iz Belgrada v Sofijo. Podrobna na-vodila slede! Uprava slov. zdrav. društva v Ljubljani.

— Da boste stalno zdravi, je potrebno, da redno pijete Radensko, ki deluje proti boleznim ledvje, srca, proti kamnom, sklerozi, sečni kislini in sl. Radenska vam ohrani zdravje in mladostno svežost.

— Pri zaprtju, motnjah v prebavi vzemite zjutraj na prazen želodec kozarec naravne »Franz-Josef grenčice«.

— Plezalni tečaj priredi SPD v Ljubljani v dneh od 9. do 12. julija na Korošici. Zbirališče je dne 9. julija v Domu na Korošici. Dne 10., 11. in 12. t. m. se bodo vršile plezalne vaje na masiv Ojstrice. Vsak udeleženec mora prinesiti s seboj dobre plezalkne ter mora biti primerno ob-lečen. Za prehrano in prenočišče je preskrbljeno v Domu na Korošici. Prijave sprejema pisarna SPD v Ljubljani do srede dne 8. julija t. l.

Ljubljana

— Redni občni zbor Električne zadruge v Siški, za katerega so nekateri gospodje napravili v gotovih listih velikansko reklamo, je potekel v ne-ljo 5. t. m. v najlepšem redu. Navzočih je bilo 217 združnikov, ki so postopanje načelstva pri sklenitvi pogodbe z mestno občino o prodaji za-družnih električnih naprav odobrili z velikansko večino. »Jutro« pravi v svojem poročilu dne 6. t. m., da na občnem zboru sploh niso glasovali o sklenitvi te pogodbe. Tega glasovanja pa sploh ni bilo potreba in ni bilo stavljeno na dnevni red, ker sta o sklenitvi pogodbe že sklepala občna zbro-ra 1. 1934. in 1935. in podala načelstvu polnomočje za sklenitev pogodbe. To je bilo občnemu zboru sporočeno in je občni zbor to vzel na znanje. »Jutro« pa ne pove, da je nedeljski občni zbor dal načelstvu vsa pooblastila, da pogodbo izvede, zla-sti pa, da tudi osnuje zavetišče za uboge in sirote in ga izroči svojemu namenu. Za ta pooblastila so ncvožji glasovali enodušno z ogromno večino: vseh proti trem glasovom, s čimer je bila združnemu načelstvu izrečena najlepša zaupnica. Eden od te opozicije treh združnikov je naknadno izrekel še svoje želje glede bodočega zavetišča, ki jih bo na-čelstvo tudi upoštevalo. Tako je bil zaključen ta občni zbor v najlepšem redu. Siškiarji pa so s tem pokazali veliko razumevanje za vzvišene namene zadruge, ki si jih je postavila v korist in pomoč najbednejšim.

— Sprehod čez Rožnik. Mesto Ljubljana ni znano samo radi mesta samega, veliko bolj po lepih izprehodih v najbližji okolici. Najlepši med njimi, kjer je tudi najlepši razgled, je Rožnik. Razgled raz Rožnik ter raz pot, ki vodi k cerkvi, so nepopisni. Par korakov iz mesta smo že v ze-lenju v mestnih nasadih. Če se od tam povzpemo par metrov nad Tivolijem, se nam odpre na raz-gledni poti pogled na vso Ljubljano in na Mestni log. Nekoliko višje za Drenikom se odpre sen-ti-viško polje. Šmarna gora in vsa severna okolica mesta. Najlepše pa je pri cerkvi na Rožniku, kjer so nepopisne barve v zatonu večernega sonca, ko žare kamniški hriboi v vseh barvah. Pod njimi pa se širijo temni gozdovi tja gori v podnožje. Na jugovzhodu pa leži pod nami najlepši narodni park Mestni log in Ljubljansko barje.

Sprehajalci z veseljem pozdravljajo novo ak-cijo mestnega poglavarstva, ki je po 25 letih za-čelo z ureditvijo potov v ta lepi kotiček mesta Ljubljane. Nesrečna luža pod Drenikom je zasuta, napravljeni so odtočni kanali in vse kaže, da bo popravljena vsa cesta od Čada mimo cerkve, go-stilne na Rožniku tja doli do parka Tivoli. Še bolj razveseljivo dejstvo pa je, da so v zadnjih dneh postavili ob cesti od Čada na Rožnik svetilnice, s tem bo omogočeno tudi starejšim v lepih večerih občudovati belo Ljubljano raz Rožnik v večernih lučkah. Akcijo mesta z veseljem pozdravljamo, ker ni samo za nas velike važnosti, še veliko bolj za tujce, ki prihajajo v naše kraje, ker njih prva pot drži le v našo lepo okolico, v prvi vrsti na Rožnik.

Dr. Ivan Drobnič, internist

ne ordinira od 9. do 15. t. m.
Do 15. avgusta samo dopoldne.

— Idrjčani in prijatelji. V nedeljo 12. t. m. bo do idrijski rojaki, živeči v Jugoslaviji, privrati o-cijelno posetili svoje najbližje sosede izza pred-predvratnih dni. Vez, ki so spajale žiri in Igrijo, so bile tako močne, da njihovih sadov na kultur-nem in gospodarskem polju ni mogoče niti danes po tolikih letih izbrisati in zanikati. O temu bodo izpregovorili sami žirovci, ki pripravljajo Idrjč-anom prav priščen in lep sprejem. Izletnikom se bodo pridružili tudi mnogi rojaki iz ostale Julij-ske Krajine in vsi prijatelji Idrje in prelepe žirov-ske doline. Pohitite s prijavi, katere sprejemajo v trgovini Ivan Zeleznikar na Marijinem trgu.

— Tatvine cvetja. Javni nasadi v Ljubljani so so v najlepšem cvetličnem okrasju. Cvetje vrtnice, nagelji, dolije v najbolj razkošnih barvah. Na delu pa so tudi pridno tatovi, ki vsako noč opu-stošajo kierkoli kakšen cvetlični nasad, bodisi zasebni vrt bodisi mestni nasadi. Ti tatovi potem prodajajo rože, bodisi na trgu, bodisi po javnih lokalih. Po večini so vse cvetlice, ki jih taki pro-dajalci ponujajo po lokalih občinstvu, pokradene. Taki prodajalci pa imajo za vsak primer kakšno potrdilo od lastnikov vrtov, da so pri njih kupili za nekaj kovačev cvetja, da se morejo izkazati pred policijo in tržnimi stražniki. Seveda te ugo-tovilne ne veljajo za one prodajalce, ki cvetlice sami pridelujejo, ali ki imajo redno cvetličarsko obrt. Ukradeni cvetje zlasti prodaja mladina in zato ji bo policija posvetila v bodoče večjo po-zornost.

— Smrtno-nevarna poškodba z vilami. V hlevu hiše št. 18 v Štepanji vasi je prišlo včeraj, malo pred poldnem, do razburčivega dogodka. V tem hlevu sta se sprla 33-letni brezposelni delavec Jože Vrhovec in pa delavec P. V. pre-piru sta se stela. P. je pograbil gnojne vile ter udaril z njimi Vrhovca po glavi s tako silo, da mu je prebil teme glave. Vrhovec je omedlel. Do-bil je pretes možganov. Poklicani so bili reše-valci iz Ljubljane, ki so poškodovanca prepeljali v bolnišnico. Vrhovecovo stanje je smrtonosno. Štepanjski orožniki so uvedli preiskavo.

Maribor

— Priznanje za delo. Združenje kovaških in podkovaških mojstrov v Mariboru je v nedeljo pri-redilo lepo slavnost. Častne diplome za dolgoletno stanovsko delo so prejeli mojstri Alojz Peklar iz Krčevine kot ustanovitelj Združenja, Anton Arzen-šek iz Slov. Bistrice, sedanji predsednik Josip Pečar iz Maribora ter Jože Trstenjak iz St. Lenarta. Diplome jim je izročil predsednik Ivan Raušl.

— Za letošnji razstavo vin na Mariborskem tednu je dala uprava na željo vinogradnikov na razpolago hladne kletne prostore, kjer bo prišla kvaliteta do polne veljave.

— Nabavljiva zadruža drž. nastavljenec je imela v nedeljo svojo tradicionalno veselico, in sicer tokrat na vrtu restravracije Gambrinus. Do-poldne je bila običajna obdaritev otrok združnih članov, papolne pa so se zbrali zadržniki in iz-rednem številu. — Železničarska zadruža je sla-vila mednarodni združni dan na svojih prostorih na Frankopanovi cesti. Tudi ta prireditev je bila dobro obiskana, obe pa sta zopet doprinesli svoje k utrditvi združne misli.

— Zahvala. Vojsko SSK Maratona se naj-prisrčneje zahvaljuje vsem, ki so pripomogli bo-di-si z darili, bodisi z delom, da je nedeljska dru-štvena prireditev tako lepo uspeša, zahvaljuje se pa tudi vsem prijateljem, ki so jo posetili.

— V Marjino Celje gre zopet Putnikovo avto-kar dne 16.—17. julija. Vozna cena 200 Din. Pri-jave do 13. t. m. pri Putniku v Mariboru.

— SSK Maraton. V sredo ob 20. v običajnih prostorih seia pripravljalnega odbora za plavalne tekme. — Drevi ob 19. sestanek lahkoatletov na Livadi.

— Mariborski fotoamat'eri se pripravljajo, da bodo posiljali svoje filme v razvijanje in kopiranje v Ljubljano. Glasom cenika, ki so ga objavile ljub-ljanske fotomanufakture, stane v Ljubljani film, razvijanje in kopiranje 8 slik 6×9 16 Din. v Ma-riboru pa znašajo stroški za isto delo 28 Din.

Dr. Marinič Franc

se je preselil s 1. julijem

v Koroščevo ulico št. 26

in ordinira

od 9. do 11. in od 14. do 16. ure.

— Smrt ga je rešila. V bolnišnici je umrl na 20 let robije obsojeni kazjenec Franc Jovnik. To visoko kazen je dobil, ker je umoril neko prevži-karico. Sedaj ga je smrt otela ječe.

— Po 90 Dn. baje prodajajo neki agenti nov Bajurov vodič po Sloveniji. Tujakoprometna zve-za v Mariboru opozarja, da ima ona edino pravico do prodaje tega vodiča na področju bivše Mari-borske oblasti ter stane izvod le 15 Din.

— V bolnišnici je umrla zasebnica gospa Ma-rija Rose, stara 73 let. Pokojnica izvira iz stare patricijske mariborske rodbine, ki je z njo izumrla. Tuje karte prodajal na tomboh. V Račah so imeli v nedeljo tombolo. Med prodajalci kart se je pojavil tudi eden, ki je pa prodajal karte za tombolo, ki bo prihodnjo nedeljo v Razvanju. Je pa spretno zažaj na kartah zradiral žig raz-vanjske gasilske čete. Delal je s svojimi kartami dobro kupčijo, dokler mu niso prišli na sled.

— »Gost in postrežba« Na našem knjižnem trgu je izšla zelo koristna knjiga »Gost in postrež-ba«, ki se dobi za 20 Din pri Tujakoprometni zvezi v Mariboru.

— Radio aparat za 6000 Din ukraden. Gostil-ničarju Ivanu Ferku na Pesnikem dvoru so ukradli neznanu tatovi 6000 Din vreden radioaparar »Hor-niphon« z baterijo, natakarciji pa 800 Din.

— Naiden čoln. Drava je pustila na bregu pri šol. sestrah v Celju 7 m dolg, rdeče pleskan čoln. Tatovi se javi policiji.

Celje

— Mestna knjižnica v Celju je izposodila v prvem polletju t. l. 15.302 knjigi. Od teh je bilo leposlovnih 14.455, in sicer 9482 slovenskih ozir. srbo-hrvatskih in 4973 nemških. Iz znanstvenega oddelka je bilo izposojenih 847 knjig.

— Tvrdka A. Westen d. d., tvornica emaili-rane, brušene in pocinkane posode v Celju je za pomožno akcijo za podpiranje brezposelnih z javnimi deli ponovno darovala znesek 10.000 din. Mestna občina ji za ta velikuodni dar izreka naj-lepšo zahvalo, z željo, da bi to darilo našlo po-snemalcev.

— Podaljšanje vodovoda v severni del Dol-gega polja. Mestna občina celjska razpisuje na podlagi sklepa mestnega sveta z dne 22. maja t. l. celokupna gradbena in instalacijska dela, in dobavo za podaljšanje glavne vodovodne cevi, premera 80 mm — pri Cesti na Dobravo od bivše mestne meje pri hiši Komenskega ulica št. 14 do hiše g. Jarha ob Dečkovi cesti. Vsi podrobni podatki kakor tudi proračunski osnutek so inter-resentom na razpolago pri tehničnem oddelku na mestnem poglavarstvu, pravilno kolkovane ponudbe pa je vložiti najpozneje do 20. t. m. v vložišču mestnega poglavarstva.

— Slab obisk pri invalidskih tomboli. V ne-deljo dopoldne je bila na Dečkovem trgu obi-čajna vsakoletna invalidska tombola, ki je pa bila letos zelo slabo obiskana. Lepo vreme, ki je vladalo po dolgem času to nedeljo, je izva-bilo mnogo Celjanov v bližnjo in daljavo celisko okolico in na Savinjo, da se nekoliko pohlade v vodi.

— Dodatno k našemu poročilu o kaznjencu na begu, ki smo ga priobčili v »Slovincu« v so-boto, sporočamo še naslednje: Ko je jetniški paznik g. Dosedla Anton pripeljal znamenitega mednarodnega vlomilca Ofrrerja od razprave, pri kateri je bil obsojen na 5 let zapor, nazaj do vrat v jetnišnici, se je ta, ki je bil zvezan z nekim drugim kaznjencem, pred vrati jetnišnice v trenutku oprostil verige in se spušil v beg. Paznik g. Dosedla je spravil drugega kaznjenca za vrata jetnišnice in se takoj podal za Ofrrer-jem v beg, in ga je res pri gledališču dočel. Ofrrer, ki je videl, da je zamon vsak poskus nadaljnjega bega, se je vdal in g. Dosedla ga je v spremstvu polic. stražnika g. Jerička spravil nazaj v jetnišnico.

VELIKA ODPRODAJA
VSEGA POLETNEGA BLAGA

A. ŽLENDER

manufakturna trgovina
Ljubljana, Mestni trg 22

20% POPUST

Fantovski tabor na Uršlji gori

Kakor do sedaj že dve leti zaporedoma, bo tudi letos na znameniti Uršlji gori fantovski tabor, namenjen za dekanije Mežiška dolina, Dravograd, Stari trg in Saleška dolina. Tabor je namenjen za nedeljo, dne 19. julija, v slučaju elabega vremena pa za 26. julija. Za danes navajamo samo glavni spored tabora, ki je: V soboto, 18. julija popoldne prihod fantov na goro. Ob 8 zvečer večerice. Po večernih kresovanju, pri katerem se bodo pre-pevale slovenske narodne pesmi. Zvečer in nasle-dnje jutro se bo po potrebi spovedovalo. Za nedeljo zjutraj sta predvideni dve sv. maši in sicer ena ob 6. druga ob 8 s pridigo in skupnim sv. obhajilom. Pri sv. maši se bodo prepevale evharistične pesmi. Po maši je na prostem pred cerkveno hišo prosvet-no zborovanje vseh mož in fantov, na katerem go-vore priznani mladinski in prosvetni govorniki.

Vabimo vse poštene moše in fante iz vseh šti-rih navedenih pa drugih bližnjih dekanij, da se udeležijo tega fantovskega tabora na Uršlji gori. Naj bo ta tabor mogočna manifestacija naših mož in fantov za naša slovenska in katoliška načela. Tudi vse gospe duhovnike prosimo, da priporo-čajo vsem možem in fantom svojih župnij, da se le-ti v čim večjem številu udeležijo tabora na Uršlji gori. — Akeijski odbor za Fant. labore na Uršlji gori.

Prečna pri Novem mestu

Za občinske volitve, določene za dan 29. junija, sta bili vloženi dve listi in sicer lista JRZ z nosil-cem g. Zagorcem, in lista, na kateri so se združili vsi ostanki JNSarstva, samostojnecev, liberalcev, mačkovcev itd. z nosilcem g. Šalijem. Da bi bolj vleklo, so si stvaritelji zadnje liste nadeli razna lepa imena, češ, da je to gospodarska lista, lista mladih ljudi itd. Vodstvo JRZ je — odklanjajoč vo-livno borbo — želelo sprva, da se sestavi le ena lista in v to povabilo k sodelovanju nekaj ugled-nejših oseb iz nasprotnih vrst, ki pa so vsako so-delovanje odklonili ter s tem sami izzvali volilno borbo. Ko njihova lista še ni imela niti glave niti repa, so že poslali po vaseh durat agitatorjev, obo-roženih z nesramnimi lažmi proti naši listi. Ako znaga lista JRZ, bo zopet Drenik župan in ne Za-gore in da se bo potem delal v Prečni neki »dom«, ki bo občane veljal 8 milijone dinarjev itd. itd. Do-mačin agitatorjem so prišli na pomoč še tujci iz Novega mesta. Drake in Vavte vasi, sami znani vo-ditelji, ki so prirejali volilne sestanke in na naše moše in fante bruhal oženj in žveplo. Brneli so motorji in pretresali ozračje, kot strele švigali av-tomobili in dvigali oblake prahu. K nosilcu na-sprotnih liste se je pripeljal sam g. Batušič, da utr-di položaj. Zadnje dni so vse ceste postlali z iglaki grde vsebine, kontno pa so še vrgli med občinstvo trik, da je Šali že župan, da volitev sploh ne bo itd. Toda ljudstvo — izrežnjeno po bridkih preiž-kušnjah zadnjih let — topot zaslepljevalcem »na-roda ni verjelo, temveč z njimi za vsa nasilja in krivice krepko obračunalo. Na praznik sv. Petra in Pavla je od 735 volitev v občini glasovalo za listo JRZ 385 glasov, za nasprotno listo pa samo 81 gla-sov. Po sedanjem zakonu dobi lista JRZ Zagore 17 odbornikov, nasprotniki pa 1. Ta izid volitev je do-volj jase in krepak odgovor na vse laži in hujska-rije nasprotnikov, predvsem se na one letake, kjer so blatili našega narodnega voditelja dr. Korošca. G. Zagore, naš novoizvoljeni župan, je zbral na svoji listi same mlade in jeklene moči; pa so se nekateri nasprotniki norčevali, češ: Kaj bojo ti-le »otroci« in »murkavci«! A ravno ti »otroci« so na-sprotnike naščeti čisto po notah in vsenu ljud-etu pokazali, da je boučnost naša, njihova pa preteklost, ki je žal — da se bujše ne izrazimo — bridka in žalosna.

Ptuj

Trije vlom v eni noči. Preteklo noč so ne-znani zlikovci vlomili v stanovanje previzkarja Franca Peveca v Bukovcih. Odnegli so mast, meso in druga živila, vredna okrog 600 Din. — Leto noč so se lotili tudi trgovine Justine Stumberger v isti vasi. Pri razbijanju železne lorete pa so domači slišali ropot in vlomilce prepodili. Škoda na razbiti roleti znaša 300 Din. — Ker pa se jim je zadnji vlom ponesrečil, so poskušali svojo srečo v so-sedni vasi Dornavi pri posestniku Martinu Arnušu. Najprej so razbili hišna vrata, nato pa začeli spravi-ljati blago in živila in nameravali s plenom po-begniti. Domači, ki so slišali ropot, so vlomilce pregnali. Le eno mlado žensko, ki ni bila dovolj urna, so prišli in jo izročili občinskemu uradu, kjer so jo vtnakili v luknjo. Med časom do prihoda orožnikov pa e ženske pobegnile iz zapor. Orož-niki so jo šele po daljšem iskanju našli v bližnjem gozdu, kjer je nameravala speči ukradeno kokoš. Pri zaslišanju je aretiranka izjavila, da je Ilonka Horvat, stara 23 let, iz Murske Sobote, ter da je ciganka. Njen pomagač, istotako cigán, pa je po-begnil; njegovega imena noče povedati in trdi, da ga ne pozna. Horvatovo so orožniki izročili okraj-nemu sodišču v Ptuj.

Dramsko društvo v Ptujtu ima svoj izredni občni zbor v sredo, dne 8. t. m. ob 19 v Narodnem domu v Ptujtu.

Kmečka zveza. Prijatelje in somišljenike Kmeč-ke zveze opozarjamo, da bo v nedeljo, dne 12. t. m. ob pol 10 v gostilni Brenčič sestanek v svrhu ustanavljanja krajevnih kmečkih zvez. Sestanek je namenjen župnijam: Mestni župniji Ptuj, Sv. Peter in Pavel, Hajdina, Sv. Janž, Sv. Marko, Sv. Vid, Vurberg in Sv. Urban. Vabimo k obilni udeležbi. Poročata g. Brenčič, narodni poslanec, in neki svetnik g. Janžekovič.

Novo mesto

Popravek. Razslavni odbor Obrtnega društva in Obrtne zveze javlja vsemu občinstvu, da je razstava v prostorih osnovne šole in ne meščan-ske šole, kakor je bilo v vabilih pomotoma na-vedeno. — Razslavni odbor Obrtnega društva in Obrtne zveze v Novem mestu.

Poizvedovanja

Bajonet (vojaški nož) sem izgubil v ponedeljek zjutraj na Ljubljanskem polju. Naladitil naj ga vili pri 16. art. polku v Ljubljani, Tyrševa cesta 64.

Udomačena karkva (šogovarja nekatero besedo) je bila najdena v Zvezdi in se dobi pri gospe Herzman-sky, Pod Rožnikom.

Denarni zavodi in kmečka zaščita

Zastopniki organizacij naših denarnih zavodov, zbrani na konferenci v Beogradu, so 4. t. m. sprejeli resolucijo, zadevajočo rešitev vprašanja kmečke zaščite, v kateri izjavljajo:

1. Da pozdravljajo v imenu svojih organizacij namen kraljevske vlade, da reši vprašanje kmečkih dolgov čimprej, in to definitivno. Isto tako pozdravljajo namen Narodne banke, da napravi predloge, v kateri smeri in na kateri način bi bilo treba rešiti definitivno vprašanje teh dolgov proti denarnim zavodom;

2. da pričakujejo, da bo Narodna banka, prej predno bo napravila omenjene predloge, konzultirala vse strokovne organizacije denarnih zavodov. Istotako pričakujejo, da bo potrebno konzultiranje izvršila kr. vlada prej, nego bo izdala uredbu o tem vprašanju;

3. da upravičeno upajo in pričakujejo, da se vprašanje teh dolgov reši potom individualne za-

ščite, a dolgov proti denarnim zavodom pa potom konverzacije, to je, z izplačilom v gotovini terjatev denarnih zavodov proti kmečkim dolžnikom;

4. da, ko dajo to izjavo, ostajajo pri svojem ugotovljenem stališču, izraženem v skupni spomenici, ki je bila sklenjena 15. decembra pr. l., ker trdijo verjeti, da je rešitev vprašanja kmečkih dolgov proti denarnim zavodom prva točka v programu, katerega je treba izvesti za definitivno rešitev bančne in kreditne krize;

5. da se bo s tem, da se vzame z dnevnega reda vprašanje teh dolgov in same bančne krize, omogočilo denarnim zavodom, da ostanejo tudi naprej kot vir, od koder bodo kmetje kakor tudi celotno gospodarstvo črpali za svoje življenje potrebne kredite in da se bo uredil in popravil naš domaći denarni trg, na katerega bo tedaj mogla apelirati tudi država sama, zaradi zadovoljitve svojih kreditnih potreb.

repico, prevzeto od Irgovceev, vzela po zaključnicah.

V roku 14 dni morajo trgovci plačati v oljni semenski fond 37.50 Din za 100 kg blaga, ki ga niso izročili tovarnam, industriji pa morajo plačati 50 Din za vse blago, ki so ga do 14. junija prevzeli. Razen tega morajo plačati trgovci razliko med obračunsko ceno 200 Din in ceno, za katero so prodali blago industriji, industrije pa razliko med ceno, po kateri so kupile od trgovcev in ceno, določeno po uredbi. V bodoče bodo morale industrije plačati v fond izvrševali do 8. vsakega prihodnjega meseca.

Naša obrt na mariborskem tednu

Priznati je treba, da so obrtne razstave na vseh dosedanjih Mariborskih tednih bile najprivlačnejša točka obiskovalcev. To dejstvo potrjuje upanje, da bo tudi letošnja velikopotezna obrtna revija povsem uspešna. Ne smemo pozabiti, da je obrtniški stan v Mariboru in okolici važen in upoštevati čimtelj našega gospodarstva.

Ni treba se posebej poudarjati velikega pomena in koristi, ki jo nudi prirejanje razstav obrtniških izdelkov, prejšnjim obrtniškim stanu samemu, pa tudi to je v interesu banovine in države. Obrtniške razstave so prav gotovo najboljši način, da se javnost opozori na obrtniške izdelke, obrtništvo pa dobi z njimi čim več odjemalcev.

Kako živo je zanimanje za letošnjo revijo obrtništva na jubilejnim V. Mariborskem tednu med obrtniškim samim, kaže dejstvo, da se je doslej prijavilo že mnogo razstavljavcev, tako da bo to res prava in nazorna slika našega obsevernega obrtniškega stanja. Prav gotovo pa se bo v do glednem času prijavilo še mnogo mojstrov, pomočnikov in vajencev, ki bodo na razstavi utrdili svoj upravičen sloves.

Na obrtni razstavi v okviru V. Mariborskega tedna bodo zastopane vse panoge obrtništva. Z oblačilno stroko nas bodo seznanili krojači, šivilje, modistnje, krznarji, klobučarji in pletivo. Čevljarji, torbarji in sedlarji bodo obiskovalcem prikazali usnjarsko obrt. Skomine bodo vzbujali s svojimi dobrotami slaščičarji in medičarji. Mnogo želja bodo gotovo vzbujali s svojimi krasotami draguljarji, urarji in zlatarji. Za mlade ljudi bo zlasti mikavna razstava mizarjev, tapelnikov, rezbarjev, pletarjev in pečarjev, ki jim bodo pokazali vse, kar rabijo za zakonsko življenje. Tudi slikarji in pleskarji se bodo tam postavili s svojo izurjenostjo in umetnostjo. Izredno zanimivi bodo na razstavi tudi izdelki ključavničarjev, elektrikaarjev, kotlarjev, mehanikaarjev in knjigovozov.

Največja privlačnost letošnje obrtne prireditve bo vsekakor velika modna revija, ki jo bodo aranžirali in priredili naši obrtniki sami ter z njo prikazali vse, kar rabi človek, pa bodisi bogat ali rev. Ne dvomimo, da bo letošnja modna revija obrtnikov popolnoma dosegla višino lanske in da bo celo še bolj uspešna, ker bo revija delo združenih moči vsega obrtniškega stanja.

Omenimo naj še, da se pripravljajo tudi mogoben obrtniški kongres, ki se bo vršil v okviru letošnjega Mariborskega tedna. Na tem kongresu se bodo zbrali vsi slovenski obrtniki in spontano manifestirali za izboljšanje svojega položaja.

Središče ozemlja in prebivalstva Jugoslavije. V članku, ki smo ga objavili v Slovincu od 5. t. m. se pravilno glasi zadnji stavek: »Te ugotovitve so posebno važne za nas Slovence, ki prebivamo na tako eksponiranem ozemlju naše države.«

Žitni režim v Franciji

Po dolgotrajnih debatah je bil 4. t. m. v seji parlamenta, ki je trajala skoraj dva dni, sprejet zakon o žitnem uradu, s katerim se uredi vprašanje žitne trgovine v Franciji. Zakon je bil sprejet z 357 proti 215 glasom. Zakon predvideva ustanovitve osrednjega žitnega urada za celo državo in okrajnih uradov po vseh departementih. V uradih bodo zastopani proizvajalci žita, trgovci, zadrage, konzumenti in država. Proizvajalci žita bodo imeli v vsakem uradu večino. Uradi bodo določali cene za žito, ki bodo ostale stalne za celo leto. Samo uradi bodo imeli pravico, da potom kmetijskih zadrug kupujejo žito po tej ceni in ga prodajajo mlinom.

Rekordna produkcije električne energije. Produkcije električne energije je v letu 1935 znašala 375 milijard KW ur napram 345 v letu 1934, kar pomeni zvišanje na 8,7%. Lanskoletna produkcija je prekosila produkcijo v letu 1929 in je s tem dosegla rekord. V letu 1925 je bila produkcija električne energije 285 milijard KW ur in je torej lansko leto bilo za 32% večja.

Ustanovitev emisijske banke na Danskem. Do 1. maja t. l. Danska ni imela emisijske banke, ampak je bila emisija novčanic v rokah privatne banke. Sedaj pa je danski parlament sprejel zakon, da se osnuje državna emisijska banka pod nazivom Danmark Bank. Kapital znaša 500 milj. danskih kron.

Borza

Dne 6. julija 1936.

Denar

V zasebnem kliringu je avstrijski šiling na ljubljanski borzi še nadalje popustil na 8,78—8,88, na zagrebški je notiral 8,76—8,86 (8,81), na belgrajski borzi pa 8,8271—8,7271. Grški boni so se učestvili na 27,55—28,25 (27,90), v Beogradu pa so notirali 28,15—28,85. Angleški funt je notiral na ljubljanski borzi 242,50 blago, na zagrebški je popustil na 239,20—240,80 (240,—), na belgrajski borzi pa na 239,20—240,80.

Nemški čeki so v Ljubljani ostali neizpremenjeni na 13,82—14,02, na zagrebški borzi so bili 13,75—13,95 (13,85), za sredo julija 13,725—13,925 (13,825), ultimo julija 13,65—13,85 (13,75), v Beogradu pa 13,74—13,94.

Italijanske lire v privatnem kliringu (nakaznice) so notirale v Zagrebu 311,30—313,70 (312,50), v Beogradu pa 326,— denar.

Denarni zavodi so plačevali za italijansko liro (valuto) 2,95—2,98, za dolar pa 47,00—47,20.

Ljubljana. — Tečaj s primom.

Amsterdam 100 h. gold.	2964,58—2979,18
Berlin 100 mark	1752,77—1766,65
Bruselj 100 belg	734,90—739,96
Curih 100 frankov	1424,22—1431,29
London 1 funt	217,84—219,90
Newyork 100 dolarjev	4311,81—4348,13
Pariz 100 frankov	288,32—289,76
Praga 100 kron	180,61—181,72

Promet na zagrebški borzi je znašal brez kompenzacij 1.473.176 Din.

Vrednostni papirji

Ljubljana: 7% investicijsko posojilo 81,50 do 82,50, agrarji 47—48, vojna škoda promptna 362 do 364, begluške obveznice 66—69, 8% Blerovo posojilo 81,50—82,50, 7% Blerovo posojilo 73,50 do 74,50, 7% posojilo Drž. hip. banke 83,50—84,50.

Zagreb. Državni papirji: 7% investicijsko posojilo 83,50—85 (82—84), agrarji 47,50 den., vojna škoda promptna 364—366, september 364 den., 7% stab. pos. 83 bl. begluške obveznice 68 den., 8% Blerovo posojilo 82,50—83 (82,50—83), 7% Blerovo posojilo 73—74,50. — **Delnice:** Priv. agrarna banka 234 den., Sečerača Osijek 125—135, lsis 10 den., Trboveljska 130 den.

Beograd. Državni papirji: 7% investicijsko posojilo 83—84 (83,50—83,75), agrarji 48—48,75, vojna škoda promptna 365—366 (364,50—365), 7% atav. pos. 81,50 den. (82), begluške obveznice 69—69,25 (69—68,25, 68,50). — **Delnice:** Narodna banka 6240—6270 (6250), Priv. agrarna banka 230,50 do 233,50.

Žitni trg

Novi Sad, 6. VII. 1936: Koruza: sremska in banaška 97—99 bačka ladja Dunav 97—99. Vse ostalo neizpremenjeno. Tendence neizpremenjena. Promet srednji.

Bojši krzni obrok
poveča delovanje organizma in ublažuje bolečine. Bojši krzni obrok doseže z ASPIRIN tabletami, tem neškodljivim sredstvom proti prehlajenju, revmatizmu in zobobolu.

ASPIRIN
V. z. »Jugoslav. k. d.», Zagreb.
Dolga je — 4 S — od 25. VI. 1936.

Školja Loka

Z obrtno-industrijske razstave. Kot je bilo že javljeno, se bo pričela obrtno-industrijska razstava v nedeljo 12. t. m. in bo trajala tja do 16. avgusta t. l. Razstavo bo otvoril v nedeljo ob 8,30 g. ban dr. Marko Natlačen. Na predvečer razstave bo slavnostna bakljada po mestu, na čelu katere bo igrala domača godba »Lubnik«. Ob tej priliki bo tudi grad z reflektorji slavnostno razsvetljen, kar bo brez dvoma v obilni meri pripomoglo k romantičnosti starinskega in zgodovinskega znanega mesta. Prostor, ki so namenjeni za razstavo, so že skoraj vsi zasedeni tako, da utegne biti šola pravo središče vseobsega zanimanja. Razstavljajo pa deska meščanska in samostanska ženska šola, obrtno nadaljevalna, krojači, mizarji, kovači, ključavničarji, urarji, čipkarski šoli v Zireh in Zeleznikih, med drugimi bo zastopano tudi, košarstvo, klobučarstvo, usnjarsstvo; domače tovarne bodo tudi razstavile svoje izdelke in to tovarna Sešir, tov. g. Thaler in Inteks. V obilni meri bodo zastopane tudi harmonike in radioaparati. 17. in 18. julija bo igra na zanimiva škofjeloška procesija, ki jo nekaj svojcev. Predstava se bo ponovila, o čemur bomo še poročali. Pisarna razstavne odbora posluša vsak dan od 8—12 in od 1—6 tukajšnji šoli, in se dobe tu vse potrebne informacije glede razstave. Kdor se hoče obrniti nanjo potom telefona, naj vzame tel. št. 2. Vstopnina na razstavo bo 3 din; za otroke, vojaše in uniformirane gasilce, kakor tudi dijake, je vstopnina 1 din. Vstopnico naj vsakdo hrani do konca razstave, ker bo namreč tedaj zbranje; kdor bo izžreban (tu pridejo v poštev samo cele vstopnice pa 3 din), bo prejel 1000 dinarjev.

Mešika

Skoro vsak dan otožno pojejo po Beli Krajini zvonovi in prosijo Njega, naj prizanesa temu siromasnemu delu naroda. Preko horizonta se dan na dan vlečejo težki, temni sivi oblaki, ki ne obetajo nič dobrega. Severnovzhodni kraji pod Gorjanci so domalega popolnoma potolčeni od toče, ki je padala v nekaterih krajih kot kurje jajce debela in poleg škode na poljih, travnikih in vinogradih je škoda tudi zelo velika na strehah. Par let sem tepejo Belo Krajino najrazličnejše ujme. Suša je bila reden gost. Letos pa nas obiskuje toča. Pada dnevno. Ozimina je po legla in ljudje premišlujejo, ali bi jo omlatili, ali ne, ker klasje je prazno. Travniki že dolgo niso dali toliko krme kakor letos; je srečen je listi, ki jo je spravil v pravem času. Nekateri radi vsakdanjih padavin sušijo 4—10 dni in zgori se, da namesto krme pripeljejo domov stelo.

V Križevski vasi je zgradil posestnik in milinar g. Lovšin pri svojem mlinu nad jezom krasno stavbo — kopališče. V spodnjem prostoru so kabine, zgoraj pa so opremljene sobice za tuje. Okolica je idilična, privlačna in marsikateri mešan z zrahlinami živi bi tu našel kraj, v katerega bi se vedno rad vračal.

Tatovi in eiganji. V noči od četrtka na petek so dosedaj nepoznani tatovi obiskali trgovca z lesom K. Pavlina in mu izprdel svoje odnesli tri kompletne obleke in več parov čevljev. Ima okrog 4000 din škode. — Ciganska nadloga je vsak dan predznejša in človek nima nikdar miru pred njimi. Dobro bi bilo, če bi v njihove bloge pogledalo oko postave.

Pridobivajte novih naročnikov!

Kontrola nad preskrbo z oljnimi semeni

Na podlagi uredbe o preskrbi industrije semenskega olja z olji in semeni, je izdan pravilnik za delo kontrolnega odbora pri Irgovskem ministrstvu. Odbor bo sestavljen od 6 članov, in sicer bo po enega imenoval minister trgovine, odnosno minister kmetijstva, dva kot zastopnika industrije olja, dva pa bosta zastopnika producentov oljnih semen, in sicer bo enega imenovala Glavna zadruga zveza, drugega pa Glavna zveza zadrug za kmetijski kredit.

Kontrola bo vršil »Prizad«, kateremu bodo morale vse industrije, ki predelujejo oljno seme, točno poročati o množini in ceni kupljenih semen. Zastopnikom »Prizada« bodo morale dati na razpolago vse knjige in dokumente, dovoliti vstop v tovarno in skladišča, tako da bodo mogoče vseshranske kontrole, če se nakup vrši po predpisih uredbe in če industriji in trgovci plačajo 5% v oljni semenski fond. Obračunska cena za oljato repico, prevzeto od producentov do 14. junija, je določena na 200 Din za 100 kg, dočim se bo za

Vaš revmatizem izgubite

v termalnem kopališču LIPIK

Kulturni obzornik

Školja Loka — Novo mesto

(Dva brošuri lokalno-zgodovinskega značaja).

Hvalevredno je, da naša podeželska društva tedaj, ko obhajajo svoje jubileje, oziroma ko se pripravljajo na različne prireditve večjega obsega, mislijo tudi na kulturne potrebe kraja ter žrtvujejo k skupnim stroškom tudi še delo za poznavanje domače zgodovine. Ta še vedno najbolj zanima elovskega človeka. Vsak občan želi biti poučen o pomenu svojega rojstnega kraja; o dogodivščinah, ki so dale tisto značilno zunanje in notranje lice kraju, ki ga zdaj oblikuj on sam. Tako so Tržičani ob priliki stoletnice fare zbrali kroniko, ustno izročilo, anekdote in pojasnila o krajih in osebah Tržičanih, kar predvsem zanima Tržičanskega človeka ter je knjiga kot taka tudi res le lokalnega pomena. (Spisal V. Kragl.) Za 60-letnico gasilskega društva so novomeški gasilci dali nalogo spisati zgodovino svojega društva, toda brošura se je razvila v zgodovinski razvoj Novega mesta sploh. — Škofjeloški obrtniki pa so za svojo I. obrtno razstavo prevzeli tudi stroške za nekaj almanahov o Loku in njenem okraju. Tako so vse te brošure sicer prigodnega značaja, imajo pa svoj namen tudi preko danega okvira, kot doneski k splošni slovenski zgodovini.

O zgodovini Tržiške fare smo v našem listu že poročali.

1. Novo mesto in njegova prostovoljna gasilska četa, je naslov mali priročni knjižice (Novo mesto 1936, str. 116, cena 20 Din), ki jo je za 60-letnico gasilcev napisal prof. Janko Jare in v času Obrtno-gospodarske in umestnostne razstave v Novem mestu (od 4.—12. julija) izdalo gasilsko društvo. Kot uvod v zgodovino gasilske čete je ni-

sejal čisto pravilno storil, da je razširil priljubljenosti spis v poljuden opis razvoja dolenske metropole, kajti Vrhovčeva zgodovina Novega mesta je že zastarela ter je postala tudi že zelo redka. Tako je Jare pregledal kot p. pišje perspektive glavne dogodivšine »dolenskega Rimca« (Lestvik) od predzgodovinskih naselbin do rimske dobe in ustanovitve »urbis«. Zelo plastično je predložil poseben pomen mesta v času vojaške Krajine pred ustanovitvijo Karlova, tedaj, ko je Novo mesto imelo najslavnejše dni. Vpletel je vmes postanek raznih zanimivih in pomembnih stavb in ustanov (gimnazija, čitalnica, mestna garda), podrobneje označil čase narodnega prepoda (1818), rast slovenskega življa v nemčurškem mestu ter sedanje stanje organizacijskega življenja in kulturnega prizadevanja. Jare se ozira na vse narodno-kulturne panoge, predvsem še na umestnostne spomenike ter tako da lep, dasi prekratek, pregled rasti mesta v to, kar danes predstavlja. Drugi del pa opisuje predzgodovino gasilskih razmer od l. 1876, ko se je ustanovilo društvo, potem pa zgodovino tega društva do današnjih dni. Zgodovini Novega mesta kot tudi gasilskega društva je pridejano veliko slik, ki ponazarajo besedilo. Ker je knjižica priročne značaja kot nekaj kajpot po zgodovinskih pomembnostih Novega mesta, so prirreditelji dodali tudi imenik ulic v orientacijo tujcev, katerim želimo, da si v čim večjem številu ogledajo to zanimivo slovensko mesto.

2. Školja Loka in njen okraj v luči gospodarskih in kulturnih prizadevanj. — Izdal in založil odbor za I. obrtno-industrijsko razstavo v Škofji Loki od 12. julija do 16. avgusta 1936, str. 79, Din 15). — Priznati je treba, da sta urednika dr. R. Andrejka in prof. Fr. Planina prav prijetno združila gospodarski in kulturni pomen našega mesta in okolice. Na zunanjo sta dala prednost gospodarski plati, pri pogledu v brošuro in njene članke pa spoznaš, da je kulturno prizadevanje prav tako poudarjeno, po tehtnosti in obsežnosti zgodovinskih, umestnostnih in splošno kulturnih do-

gnanj posameznih člankarjev pa je ta plat o važnosti Škofje Loke celo v ospredju.

Na čelu brošure je starejša pesem (iz l. 1924) Tineta Debeljaka, ki nam tako v impresiji kot v simbolu kaže Loko z Gradom in fužino, Loko, ki je čez dan mesteca, ponoči pa skoroda vas »vsa v pesmi«. Prvi članek dr. Pavleta Blažnika nas popelje v davne dni pred tisoč leti, ko se začne po l. 973. zgodovina Škofje Loke z nastankom freisinskega gospostva, pa se dviga v srednjem veku njena pomembnost in končno s sekularizacijo škofjeloškega gospostva 1808 začne propadati, da je kmalu nato prekosil sedanji Kranj, metropola Gorenjske. Razprava je osredotočena sicer na obrtniški stan, a nam kljub temu počaja v zgoščenih obliki zgodovino vsega mesta in okolice po največjih raziskovanjih. Zaradi tega je treba postaviti razpravo med najboljšo orise, kar jih imamo o Škofji Loki dosedaj napisanih (opozarjam na sicer bolj anekdotno napisano, doslej najboljše zgodovino župnika Pokorna DiS 1894) Dr. Rudolf Andrejka je prispeval članka o cehih in o tujskem prometu. Prva razprava je za zgodovino obrti v Loku izrednega pomena, ker dobro ponazaruje značaj stare Loke. Naj bi si pa Ločani vzeli k sreči zlasti tiste odstavke iz zadnjega članka, kjer jih pisatelj svari, naj z brezbriznostjo za tujski promet ne pokopajo pomembnosti in lepote levega mesteca! — Starološkega kaplana Janeza Veiderja članek o umetni obrti na škofjeloškem ozemlju je zelo izčrpen, saj je delo strokovnjaka, ki je že z Vodičem po Cngrobu in članki drugod pokazal izredno umetniško bogastvo loškega okraja. Statistični članek prof. Planine v popolni obliki kaže na obrtnost loškega okraja v zadnjih desetih letih in je torej jedro zunanega poudarka pričujoče brošure.

Na zadnjem mestu sta članka dr. Tineta Debeljaka »O škofjeloškem pasijonu« in »o kulturnih delaveh«, ki jih je Loka z okolico dala slovenskemu narodu v preteklosti in sedanjosti, pa ki

zaradi splošno-kulturnega pomena sodila bolj v ospredje. V prvem članku piše razpravlja o slovenski procesiji, ki so jo igrali Škofjeločani in okoličani od 1721 do 1786 (v brošuri je tiskarski škrt pogrešno napisal 1768!). V teh dneh, 18. julija, se bo v čim najbolj prvotni obliki ta procesija obnovila, na kar opozarjamo obiskovalce. Zaradi poudarka verske obsežnosti in srednjeveškega načina igranja bo izredno zanimiv doselek k poznavanju loške zgodovine. Mislim, da je na ta literarnokulturni dokument Loka lahko najbolj ponosna! — V drugem članku pa je pisec zbral, kolikor je to pač mogoče, imena in delo vseh Škofjeločanov, okoličanov, Seččanov in Poljanec, ki so doslej prinesli kak drobce k zgradbi slovenske prosvete, civilizacije in kulture. Nič manj kot 224 imen je zbral člankar, ki jih bo naša kulturna zgodovina vedno hranila na svojih straneh. 224 mož, ki so bili kakorkoli v stikih z Loko, večina njih pa izhaja iz škofjeloškega okraja po svojem rojstvu. Seveda pri taki množini nastanejo tudi vrzeli (na pr. za Škofjo Loko Dora Pegan-Vodnikov, ki je prevedla Lipperta in spisal več člankov o ženskem vprašanju; ali za Pevm čebelarja L. Porento († 1882), ki je iznašel sistem premakljivih satnikov ter s tem začel novo dobo v čebelarstvu tudi dr. J. Zupanc in oče doc. A. Zupančič, temveč stari stric id.).

Brošura je lepo opremljena. Naslovno stran je naslikal akad. slikar domačin Fr. Košir in predstavlja kombinacijo starega, zdaj deloma podrtga kužnega znamenja na Mestnem trgu z gradom, Kranjem in farnim zvonom v ozadju. Med besedilom pa krasi brošuro 46 skic, ki dobro pojasnjujejo posamezne članke. — Ob koncu naj poudarim, da ima brošura prav zaradi tehničnih razprav iz različnih panog, zlasti pa zaradi zgodovinskega in kulturnih člankov vrednost, ki močno prekaša podobne brošure iz raznih krajev in prilik.

France Jesenovec.

Slika iz življenja v Sveti deželi V obsedenem Jeruzalemu

Spodaj prinašamo nekaj slik, kako angleško vojaštvo nastopa v arabskem mestu Lida, ki se je uprlo Angležem. V zvezi s temi slikami bo morda zanimalo poročilo, ki ga je nekdo poslal iz Jeruzalema, kako se godi tujcem v Jeruzalemu, odkar tam že devet tednov vlada obsedeno stanje. Iz tega poročila, ki je bilo priobčeno v graški »Tagespost«, posnemamo nekaj zanimivosti:

Prvi večeri so bili strašni. Sedaj pa smo se počasi na to navadili. Ob 7 zvečer je vsega konec. Nobena kavarna ni več odprta, noben kino, nobena gostilna, sploh nič. Le radio igra, poje in ropoče. Kaj pa delamo te dolge večere? Prve tedne izjemnega stanja so bili ljudje tukaj zelo nesrečni. Cepeli so med svojimi štirimi stenami in so ob 9. zvečer morali pogasiti vse luči. Ob pol 10. zvečer pa jih je prebudilo iz spanja bližnje ali daljnje streljanje, nakar so plazili v nočnih oblekah na balkone gledat, kje streljajo. Drugi in tretji teden smo se strudili privaditi se, četrti in peti teden smo

več nikdar ne ve, kaj bo patrulji šinilo v glavo, drugi pa je obisk po strehi mnogo bolj zanimiv. Skozi večna vrata se lahko obiskujemo v mirnem času, kolikor se hočemo. Tukaj v Jeruzalemu sploh nimajo zaklenjenih vež in hišniki so neznani. Obiski z zobnimi ščetkami ali obiski po strehi so pa kaj drugega in vendar izjema. Večina mirnih prebivalcev mora vendarle prebiti večere v svojih stanovanjih sama ter čakati najnovejših poročil o nesrečah, ki jih bo povedal radio. Kadar slišijo, da so Arabci zopet posekali nekaj tisoč dreves ter tako uničili delo več let, ali kadar radio poroča o bojih, napadih, umorih, požigih, tedaj stanovanjci kolnejo, zmerjajo ter gredo nato spat.

Včasih pa začno politizirati od balkona do balkona med sosedi: »Ali ste slišali, da je zopet prišlo nekaj novih bataljonov? In da imajo Arabci toliko orožja, ki je nadvse moderno? In da imajo mnogo municije? No, povejte mi no, kaj mislite, ali jim Anglija noče, ali pa ne more biti kos?« Nato si

Arabski uporniki so razdejali železniško progo med Haifo in Lido. Zaradi tega je skočil s tira nočni osebni vlak. Mrtvih je bilo več ljudi, med njimi strojevodja in kurjač.

Angleška oblast je mestu Lida v Sveti deželi naložila en milijon globe, kar so se v mestu zbirali arabski uporniki. Ker pa mesto tega denarja ni zmoglo, ali pa ga ni hotelo plačati, so Angleži poslali v mesto 1500 moč močno posadko s tanki ter tako zasedli to gnezdo arabskih upornikov.

Razdejana Lida. V palestinskem mestu Lida so Angleži dali do tal razdejati hišo ondotnega voditelja arabskih upornikov.

pa začeli kar organizirati. Zahodnjaki moramo namreč vedno imeti kaj, kar je treba organizirati. Zato smo tukajšnji Evropeci začeli organizirati medsebojne obiske.

Začeli so samci. Skrivaj so odnesli od doma svoje zobne ščetke, skrite v žepih, ter so tri minute pred sedmo pozvonili na stanovanju enega ali drugega svojih oženjenih prijateljev. Prijazno so izjavljali, da bi radi večer prebili tam. »Kako boš pa mogel domov? Ali imaš izkaznico?« Toda obiskovalec ni mogel imeti izkaznice, ker ni bil ne zdravnik, ne pek. »Kar pri vas bom spal, saj imate kako poljsko posteljo?« Kdo neki v Jeruzalemu ne bi imel take postelje za nenapovedane goste? Obiskovalec tedaj polegne iz žepa zobno ščetko - si od gospodarja izposodi njegovo preširoko ali preozko spalno obleko. Tako se začnejo obiski. Kdor je imel dve postelji odveč, ta je bil lahko bolj gostoluben.

K sreči so strehe tukajšnjih novih hiš tako narejene, da lahko na njih sušijo perilo ter v tem obsednem stanju lahko od strehe do strehe hodijo k sosedu. Morda bi policijska patrulja, če bi jo ravno srečali, nič ne ugovarjala, ko bi videla dva tri ljudi iti iz enih večnih vrat v druga. Toda člo-

važno pripovedovati mnenja, ki so vsem že znana, nakar zabava obliči tam, kjer se je začela. Le ženske še dostavljajo, da danes zopet ni bilo mesa in da se je sočivje zopet podražilo kakor tudi jajca. S tem je dnevni red izčrpan, nakar gredo spat.

Le dve hiši sta v vsem mestu odprti promet. Ena je kuhinja židovske strokovne zveze, kjer kuhajo za policijsko moštvo in mu dajejo pijače. Druga hiša pa je bar »hotela kralja Davida«. To je edini bar v palači v jeruzalemskem mestu. Tam smejo hotelski gostje, ki imajo prebivati tamkaj, piti žganje. Njim se lahko pridružijo tudi častniki, kadar nimajo službe. Poleg tega se je pred kratkim tam nastanil tudi polkovni štab - v hotelu namreč in ne v baru.

Ceste so prazne in mrtve. Tu in tam kak avto, tu in tam kaka patrulja. Nekatere streljajo. Mogočno se sprehajajo po ulicah gospodarji ulic - mačkar brez gospodarjev. Končno so dosegle tisto, česar so si toliko časa želele. Docela so varne, da jih zvečer nihče ne moti. Že devet tednov jim evete da je bilo kdaj drugače in da bo morda, morda da je bil kdaj drugače in da bo morda, morda kdaj zopet drugače.

Smrt v severnem polarnem morju

Iz Moskve poročajo, da se je v Severnem polarnem morju zopet dogodila velika žaloigra, v kateri je izgubilo življenje 11 ljudi. Člani velike hidrografične ekspedicije so se na ladji »Terus« vozili proti Barentsovemu morju ter med potjo merili globočino morja. Nekega dne je iz ladje stopilo v večji čoln 12 članov ekspedicije, da bi zopet merili morje. Naenkrat pa je pribrumel velik orkan, ki je čoln nesel daleč proč od ladje ter od njene smeri. Ladja »Terus« je naposled po dolgotrajnem iskanju vendar našla izgubljeni čoln, vendar je medtem od 12 moških posadke že deset ljudi od lakote umrlo. Eden izmed znanstvenikov je utonil pred očmi reševalcev, in le eden izmed dvanajstorce je bil rešen, pa še ta je bil ves onemogel.

Kuhanje obvezni šolski predmet

V Avstraliji vedno bolj primanjkuje hišnih poslov. Zato so se avstralske oblasti sedaj zganile in »klicile«, da se bodo morale Avstralke v šoli učiti tudi kuhanja. Zanimivo pa je, da dolžnost, učiti se v šoli kuhanja, ne zadene le avstralskih deklet, ampak tudi avstralske fante. Tudi dečki se morajo v šoli učiti kuhati najrazličnejše jedi, kar pa je pri njih splošno vzbudilo kaj malo navdušenja. Ker pa je moderna anglosaška mladina tako vzgojena, da mora pri vsaki stvari tekmovati, so tudi v Melbourne in po drugih mestih začeli prirejati kuharske tekme med fanti in dekleti. In zanimivo je, da so doslej pri teh tekmah v kuhanju zmagali fante. V Melbourne vodijo namreč kuharske tečaje po šolah kuharji največjih hotelov. Zato ni čudno, da je razsodišče odločilo, da so jedi, ki so jih skuhalo fante, mnogo bolj okusne, kakor pa tiste, ki so jih skuhalo dekleta. Samo po sebi pa se razume, da sedaj tudi dekleta nočejo zaostati ter se zelo trudijo, da bi pri prihodnjih tekmah one zmagale. To bi bilo le v korist avstralskim železnicam in pa v dobičnemu gospodarstvu.

Zanimiv morski tok

Ni še tako dolgo, odkar so z merjenjem vode dognali, da je na primer v istem jezeru ali morju med dvema mrzloma vodnima plastema mnogo bolj topla vodna plast. Voda v zgornji plasti je na primer mrzla, v sredini je prav topla, v globlji pa zopet prav mrzla. To čudno prikazen so skušali učenjaki na najbolj različne načine razlagati. V novejšem času so preiskovali morske vode okoli Grönlandije, in pri tej priliki dognali isto. Ob grönlandski obali so 200-400 m globoko našli plast gorke vode, v kateri je bilo prav posebno mnogo soli. Nad to tople vodno plastjo je bila druga hladnejša. Ta hladnejša plast je bila kakih 15 m visoka. Na tej pa je ležala druga prav mrzla, ki je bila celih 185 m visoka.

Vodna plast, ki teče po morskem dnu in ki je

Otrok pregriznil strupeno kačo

Tole poročajo iz Amerike! Zgodilo pa se je baje v mestu Atlanta v severno-ameriški državi Georgiji. Dve leti stari fantek Jack Bone je, kakor navadno, ratal po domačem vrtu ter se igral z dvema malima psičkoma. Kmalu pa je otroče zagledalo nekaj drugega, kar ga je bolj zanimalo. V travi se je namreč nekaj premikalo. To je bilo zanimivo dovolj, da je otroček s svojo ročico pograbil tisto premikajočo se stvar in jo vtaknil v usta. Otroci sploh mislijo, da je vsaka stvar na svetu za to, da jo človek poje. Če takle majhen močiček zagleda kje na vrtu glisto, jo bo prav gotovo vtaknil v usta. Torej ameriški fantček je pograbil kačo, jo vtaknil v usta in ugriznil. Takoj nato pa je začel strašno kričati in jokati. Prihitela je mati, ki je vsa preplašena videla, da je deček ugriznil strupeno kačo. Brž ga je pograbila in ga odnesla v bližnjo bolnišnico, ki k sreči ni bila daleč. Tukaj so dečka natančno pregledali in ugotovili naravnost čudno dejstvo, da strupena kača ni pičila, pač pa je kača sama poginila, ker jo je deček pregriznil.

»Roparski morilec« čez 30 let prijet

Dne 27. avgusta 1906. leta so v nekem gozdu pri St. Oswaldu blizu Linca našli umorjenega kmeta in živinskega prekupeca Franca Larnodorferja. Morilec je svoji žrtvi pobral vse denar, ki ga je bilo kakih 7 do 8000 kron. Tedaj so osumili hlapca Mihaela Pichlerja in ga oddali sodišču. Ker mu pa niso mogli dokazati, da bi bil on umoril in oropal kmeta, so ga morali zopet izpustiti. Sedaj pa je orožništvo nabralo toliko dokazov zoper tega hlapca, da so ga vnovič prijeli in zaprli.

Če hočete vedeti

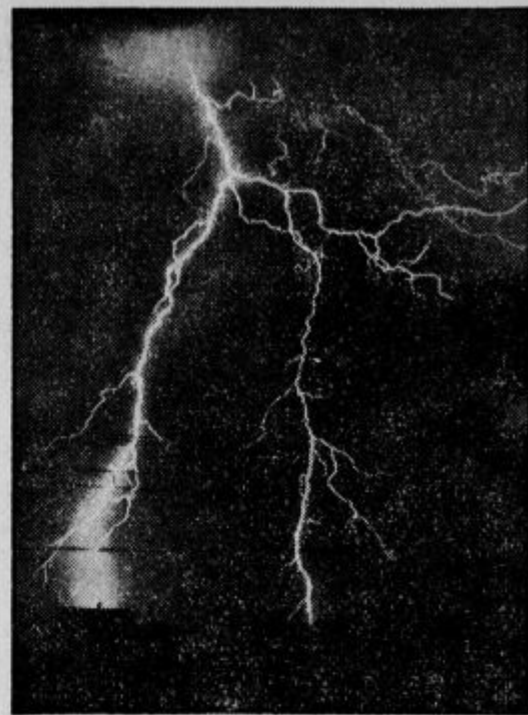
Angleški zdravniki nujno sware rdečelase ženske, naj se nikari ne izpostavljajo sončnim žarkom, ker je za nje velika nevarnost, da jih v prehodu vročini zadene kap.

Prvi zdravniški recept je iz leta 3700 pred Kristusom. Napisan je v babilonski pisavi na kamnito ploščo. — Recept naroča bolniku, naj vdihava neko zdravilo zoper prehlad.

V Avstraliji so poskušali, da bi z volno vezali cestni tlak. Ti poskusi pa so se vsi ponesrečili, vsled česar bodo cestni tlak vezali še za naprej kar po starem.

»Pomagajte moji ubogi mali sestri!« stric doktor! Požrta je novica za dva dinarja, pa je polovica tistega denarja mojale

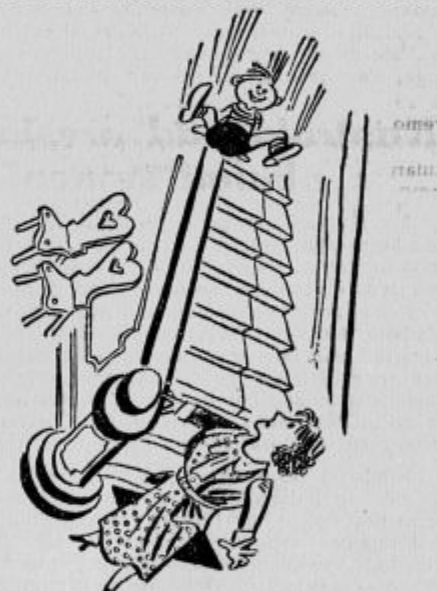
Fotografirana strela. Redkokdaj se fotografije strele tako posrečijo, kakor se je posrečilo v Bostonu v Ameriki. Ta strela, ki je tukaj fotografirana, je napravila 100.000 dolarjev škode.

»Dragi mladi prijatelji! Povedati vam moram, da bi mi bili kot zel zelo všeč, vendar moramo zaradi odložitve toliko časa, dokler ne naredite svoje državne skušnje.«

»Moj Bog, torej mi ne dajete nobenega upanja več!«

res zelo gorka, je po mnenju nekaterih učenjakov odcepek morskega toka, katerega je na zahodni obali Spitzbergov okrenil proti vzhodni Grönlandiji drugi tok, ki prihaja od severnega pola. Splošno prevladuje mnenje, da morski tok, ki prihaja iz Mehikanskega zaliva, teče proti vzhodni obali Grönlandije v dveh strujah, kateri se potopita v globočino, ko se srečata z mrzlim tokom, ki prihaja od severnega tečaja.

Da je to naziranje več ali manj pravilno, dokazuje med drugim okolnost, da je sloveči norveški polarni raziskovalec Nansen pred mnogo leti trdil nekaj podobnega. Dejal je, da del toplega morskega toka teče ob Spitzbergih, nakar pod pod-morskim pragom med Spitzbergi in Grönlandijo zavije proti zahodu ter utone pod tečajskim tokom, nakar na obali Grönlandije zopet zavije nazaj.

»Kaj pa že zopet uganjaš, grdobaz?«
»Nič hudega, mami! Le svoje nove hlače bi rad takoj danes ponosil, da bi jih lahko daroval revnemu dečku!«

»SLOVENE« pred 60 leti:

V četrtek 6. julija 1876.

Jugoslovansko bojišče.

Vojska med Srbi in Turki se je 2. t. m. pričela in sicer srečno za Srbe. Ruski general Černajev, ki zapoveduje glavni vojski srbski, je prijel turški tabor pri Babinej glavi blizu Niša, kjer je jedro turške vojske, in ga je po triurnem boju vzel. Ravno tisti dan prijel je Ranko Alimpić utrjeno meslo Beline v Bosni, ktero se navalu vojske srbske ne bo moglo dolgo vstavljati... V Serajevu, kjer se zbira turška moč, in ki ga v naglici utrjujejo, so Turki proti kristjanom silno razsrieni, ter jim očitajo, da so oni krivi srbsko-turške vojske. Pred nekaj dnevi so jim hoteli s cerkvenih stolpov zmetati zvonove, kar so jim pa vojski še o pravem času zabranili... Da bi se vojska nesrečno končala, tega nihče ne misli in prva zmaga je pogum Srbov jako pomnožila.

Razne reči.

— Kako so že l. 1764. pri sodnijah na Kranjskem slovenski pisali in pri pravdah vsaj najvažnejše reči celó v protokol jemali, priča sledeči odlomek iz nekega zapisnika sodnije v Radovljici, ki ga nam je poslal prijatelj. »Smet Matheus Papler Perflshem de jest po smerti Andrea Filtra v negove Kaise dervolžo nilfem vezh koker vte Derve Poste 14. vte druge 12 vte Treve 4. inno vte Sadne Poste eno dervo, katero je Poderto blo Pofsekou, alle Pofsekot Puftou, tude de Sa te dervfesa na ta kup koker Sem jest vonkei Postavvu in majo Supernezo, inno in nemem Sinam richteg Sgihou, tudi na tech 14 drevfcs nie fistrouke 14. Repariou Pravizhno dau. toku mēnē. — Tu nai le še omenivo, da je ta slovenščina še mnogo lepša in bolj razumljiva od nemščine, v kateri je zapisnik pisan. Kako pa je dandanes — 112 let pozneje! Kako redke so sodnije, pri kterih se kaj slovenskega piše! Takrat ni bilo slavnege \$ 19. drž. zak. in vendar je domač jezik pred sodnijami imel morda več veljave, nego zdaj.

Mrliška veža v Ljubljani

Ljubljana, 4. julija.

Golovo je vse ljubljansko meščanstvo z zanimanjem sprejelo govor mestnega svetnika g. Sušnika na večerajšnji občinski seji, ko je govoril, ne prvi in ne prvič, o mrliški veži v Ljubljani. S temi vprašanjem se bavijo že vse občinske uprave zadnjih 15 let, mrliške veže pa še vedno ni.

V podrobnosti razlagati nujnost potrebe po mrliški veži je prav za prav odveč. Poleg vseh neštevilnih manj važnih okoliščin, ki ovirajo promet in so neznosni za žalujoče, ni mogoče predvideti težkih posledic ob kakem izbruhu nalezljivih bolezni. Ako pomislimo še na skrajno zadrego, ki se pojavi ob smrti svojca pri vseh družinah z majhnimi stanovanji, katerih je ravno v Ljubljani veliko, v katerih se morajo preostali zateči k sosedom na prenočišča, da morejo pokopnika položiti na mrtvaški oder v svoji morda edini sobi, je potreba že dovolj utemeljena. Je pa še vse polno takih in podobnih okoliščin, ki nujno zahtevajo mrliško vežo in je vpravljal skandal za mesto Ljubljano, ki se hoče prištevati k modernim mestom, da je še do danes nima.

Zato je prav, da je naša javnost poučena, zakaj mrliške veže še ni. Opisovati potek celih 15 let nazaj bi bilo predolgo, prvi akti so pa itak ohranjeni šele od l. 1924 dalje. Vsa leta in vsako leto posebej je bilo cele vrste konferenc, sej in sklepov, pa tudi najrazličnejših načrtov. Bilo je tudi ogledov tu in iz tujine mrliških vež. Ni manj kakor štiri komisije so šle ogledovat mrliške veže po drugih mestih, potovanja so stala skupno 36.800 din. Bile so na našem jugu, v Mariboru, Gradcu, Dunaju, Brnu, Monakovem, Solno-gradu in Celovcu. In ko sem kljub tem potovanjem prošil upravitelja M. P. Z. naj mi izdela droben opis in popis notranje opreme prostorov mrtvaške veže, mi ni mogel ugoditi. Komisije so si ogledale samo stavbe kot take, o notranji opremitvi pa niti mestni pogrebni zavod nima podrobnih poročil.

O mrliški veži se je zadnjič govorilo na seji občinskega sveta dne 14. aprila 1932. Tedaj je bilo sklenjeno, da se z zidavo takoj prične ter najame 1.200.000 din posojila. Pa vendar je MPZ (mestni pogrebni zavod) 16. marca 1928 že ugotovil, da je občinski svet že svojetasno (kdaž ne navaja v zapisu) dovolil kot l. obrok 250.000 din kredita za nujno potrebno mrliško vežo.

Dne 20. junija 1929 in kasneje zopet 16. maja 1934 ugotavlja MPZ, da so vse predpriprave in načrti gotovi, le posojila je še treba, pa se bo z delom takoj pričelo.

Zagorje

Romanje na Brezje. V soboto, dne 25. julija poromamo po stari navadi na Brezje, da tam pri Mariji izprosimo naši ubogi dolini lepših in boljših časov. Ker lansko leto romanja ni bilo, upamo, da bo letos udeležba zaradi tega še večja, kakor prejšnja leta. Treba nas je 800, da imamo poseben vlak, zato se je treba prigrasiti že do nedelje v zagorskem župnišču ali pa v kaplaniji na Lokah in plačati vožnjo, ki je za odrasle 31 Din, za otroke pa 15 Din. Spored se letos spremeni v toliko, da gremo z Brezji namesto na Bled v Podbrezje, kjer obiščemo grob našega nepozabnega kaplana Filipa Štularja. Morebitne spremembe in natančen spored bomo še objavili v »Slovenec«.

Poroka. V nedeljo, dne 5. julija sta se v tukajšnji farji cerkvi poročila g. Kodrič Pavel in gđ. Lojzka Hrsteljeva iz odlične katoliške rodbine. Mladoporočencema obilo božjega blagoslova!

Šahovski turnir v Ljubljani

Ljubljana, 6. julija.

Partija Weiss-Lešnik iz četrtega kola se je končala z remis. Lešnik je igral kot črni holandsko obrambo, prišel je na slabšo pozicijo in bil izgubljen, če bi Weiss v končnici našel pravo nadaljevanje. V današnjem šestem kolu sta najprej končala Berčič in Klanjšček. Klanjšček je imel že zopet lepe izgled, toda manjka mu očitno še potrebne vaje, da bi znal prednost izkoristiti. Berčiču je uspelo, da je v končnici odločil partijo v svojo korist. Cibić je igral proti Singerju zelo energično in dosegel boljšo pozicijo, katero je v končnici izkoristil in zmagal. V partiji Marek-Lešnik je prešel Marek v pozicijsko prednost, katere pa ni mogel izkoristiti in je dosegel samo remis. Zelo ogorčena je bila borba v partiji med Preinfalkom in Sorlijem. Preinfalk je hotel na vsak način zmagati, ker bi edino s tem mogel popraviti svoj nesrečni začetek na tem turnirju. Preinfalk je poskusil še z riskantnim napadom, ki ga je pa Sorli z dobro igro odbil in prišel sam do napada. Partija je bila potem hitro končana z lepo kombinacijo Sorlija. C. Vidmar je dobil proti Kranjcu točko brez igre, partija Weiss-Siška je bila pa

7. septembra 1934, torej po štirih mesecih te zadnje ugotovitve, je bila razpisana že prva javna dražba. 20. septembra — torej po 18 dneh — se pa spominjajo, da še prošnja za odobritev posojila na ministrstvo ni vložena.

In stvar je počivala do 4. julija 1935. Ta dan je bila že druga licitacija za oddajo gradnje, in sicer v obliki popusta v % na osnovi prve licitacije.

19. avgusta 1935 je dobila potom odbora za oceno nabav graditev mrliške veže »Stavbna družba«, in sicer za 1.247.853 din več 50.000 din za vodovod več 20.000 din za nadzorstvo pisarne, skupaj torej okrog 1.320.000 din. Po nimenju strokovnjakov bi pa ta vsota pri teh načrtih narasla na najmanj 1.600.000 din.

Ze po tej dokončni oddaji, t. i. 2. sept. 1935, pa sklene finančni odbor, naj se takoj vse dražbe prekličejo, ker ugotavlja da... ni finančnih sredstev. Stavbna družba bi dan prej, t. i. 1. sept. 1935 praviloma že morala pričeti z delom. Istočasno je finančni odbor še ugotovil, da dovoljenje od ministrstva za najete posojila sploh še ni preskrbljeno in bi to trajalo vsaj pol leta, zato je treba dražbo, oz. že pogodbo takoj preklicati.

7. sept. 1935 javlja finančna uprava, da pri OUDZ na posojilo ni računati, ker so gospodje ob priliki pogajanj za posojilo za bežigrasko šolo dobili odklonilen odgovor.

13. januarja 1936 sporoča zopet finančna uprava, da je tudi posojilo pri Pokojinskem zavodu izključeno.

Zakaj sta pretekli 2 leti od sklepa občinskega sveta do prvega zopetnega poročila MPZ o mrliški veži, zakaj se je počenjala ta neukusna igra z oddajo del brez predpriprav in brez finančnega kritja, bomo nekoliko bolj razumeli, če pomislimo, da smo l. 1934 dobili zakon o mestnih občinah in je vse pričakovalo volitev.

Tudi novi upravni odbor MPZ želi deloma hoditi po potih prejšnjih občinskih uprav, t. j. da želi postaviti to, morda najpotrebnejšo zgradbo namenjeno slovesu od naših pokojnih. Ne želi si pa volilnih manevrov, ampak bo pričel z delom pri temeljih, ne pri strehi, t. j. najprej vse predpriprave, potem šele razpisi l. dr.

Manjših vprašanj je tu še vse polno, od sedanjega neresnega dela v tej stvari pa so samo neopredeljeni načrti, čeprav je bilo že 16. maja 1934 in celo že 20. junija 1929 — torej, točno pred sedmimi leti — rečeno, da so vse predpriprave končane.

preložena na večer. Stanje po šestem kolu: Sorli 5, Siška 4 (2), Marek 4, inž. Weiss 3 in pol (1), Lešnik in C. Vidmar 3 in pol, Berčič, Cibić in Singer 2 in pol, Preinfalk 2 (1). Klanjšček pol in Kranjc 0. V sedmem kolu igrajo: Cibić-Klanjšček, Lešnik-Singer, Kranjc-Marek, Siška-C. Vidmar, Sorli-inž. Weiss in Berčič-Preinfalk.

Naznanila

Liubljana

1. Nočno službo imajo lekarnar: mr. Bakarčič, sv. Juhovec 12, 9; mr. Ramor, Mikloševa cesta 29, u. sv. Gariha, Moste.
2. Ženski odsek Slovenskega prostora na Kodeljevcu ima drevi ob 8 svoj redni sestanek. Predava g. št. Femlin o »Kraški Jugoslaviji v pisnem obsevanju z bližnjimi, Prilide! Pogovorili se bomo tudi o romanju na Brezje! — Duhovni volja.

Radio

Programi Radio Ljubljana

Torek, 7. julija: 12. Predigre (na ploščah) 13.45. Poročila, vreme 13.48. Sprejeto, obvestila 13.55. Odnevanje iz ruskih poljan (plošče) 14. Vreme, borza 19.30. Vreme, poročila, sprejeto, obvestila 19.30. Nac. ura. Slovenski skladatelji od začetkov slovenske glasbe do danes (L. M. Skerjanc) 19.30. Zbor mandolin (plošče) 20.10. Pravno predavanje: O kmetijski zaščiti (L. del.) g. Valentin Bidovec, sodnik 20.30. Istrski narodni napeti (petje in glasba) — poljskajanje: g. prof. Saša Santel 21.15. Radijski orkester: Čajkovski: Simfonija št. 5 (e-mol) 22. Čas, vreme, poročila, sprejeto 22.20. Koncert plesne glasbe (igra Radijski jazz, vložke polje teret Sturter).

Drugi programi

Torek, 7. julija. — Belgrad 1: 21.00 Bi-nič-koga opera »Jurijev« — 22.00 Narodne pesni — Belgrad 11: 30. Podelje v južni Srbiji (deli) — Zagreb: 20. Vokalni koncert 21.30. Radijski orkester — Dunaj: 19.30. Zahvalni koncert 22.10. Komorno glasba 22.25. Orkestralni koncert — Budimpešta: 20. Prenoš z Dunaja 21.30. Glasbena glasba 22.55. Plošče — Trst-Milano: 20.40. Bellinjevi koncerti, nato plesna glasba — Praga: 20. Slavne averture 21.15. Beethovenova komorna glasba 22.15. Plošče — Varšava: 20. Grossmannova komorna opera »Vojvodova duša« 22.45. Plesna glasba —

gel je uradniku v roko, njegov glas je omahoval: »Hvala vam!« potem je odhitel k vozu: »Poženite, kar morete!«

In ko je med hitro vožnjo mislil na očetovo nesrečo, na svidenje z njim, na sestrično žalost in njeno hodočnost, mu je lebdela pred očmi še vedno doživljaj, zaradi katerega je bil zamudil prvi vlak.

Kitino brzojavko je bil prejel ob štirih zjutraj. Njena skrivnostna vsebina je govorila dovolj razločno, da mu je stisnil srce leden mrz. In potem se ga je polastilo še mučno vprašanje: ali ve oče za to obvestilo, za ta obupni krik, s katerim kliče sestra svojega brata na pomoč? Toda, ali še sme premljevati? Ili mora. Tuji na nevarnost, da ga zavrnejo, kakor takrat ob bratovem pogrebu. Oče v nesreči in sestra v žalosti ga potrebujejo. Mora potovati. Kdaj gre prvi vlak? Čez eno uro! Dovolj še ima časa. Toda Ana, ali naj ji pove? Ali naj ji obuja morda varljive upe, da se bo sprijaznil z očetom, kakor je na tihem vedno želela? Ne, Ani ne bo pravil, kam odhaja in zakaj, dokler ne dožene vsega na čisto.

Urno se je začel pripravljati za odhod. Svitilo se je, ko je stopil na tihc cesto v prsni dež. Že je bil pri vozu, ko je zazorežljala na tlaku sablja. Proti njemu je prišel častnik.

»Graf Egge?«
»Baron Dörrwall?«

»Pravkar sem vas nameraval motiti v vašem jutranjem spanju. Bolj ko mučna zadeva —«
»Oprostite, baron, zelo se mi mudi — prisrčno prosim, da mi ne zamerite —«

»Potem vam moram povedati kar tu, zakaj gre. Za čast in življenje vašega brata.«
»Tasilo je prebledel. — Prosim —«

Stopil je k vratom in jih odprl.
V Tasilovi sobi je še gorela luč in se borila s prvim svitom, ki je silil v prostor.

Baron Dörrwall je odložil mokri plašč, sabljo in čepico. »Ker so vaše minute dragocene, vam jih ne bom kratil in se bom izogibal vsake nepotrebne besede. Vaš brat je danes ponoči igral z

Rada se peni,
zelo osvežuje,
izdatna pri uporabi.

Din 6.-

NIVEA PASTA ZA ZOBE

Normalna tuba Din 6—, velika dvojna tuba Din 10—.

Sport

Prihod nemških teniskih igralcev v Zagreb

Zagreb, 6. julija.

Za evropski finale teniskega tekmovanja za Davisov pokal med Nemčijo in Jugoslavijo bodo prispeli nocoj z brzovlakom ob 11 nemški teniški igralci Heinrich Schenkel, Lund Kay in Werner Menzel. V sredo se odpeljeta iz Berlina von Kram in tehnični referent nemške teniske zveze dr. Kleinschrott. Z letalom bosta prispela do Dunaja, potem pa dalje z vlakom do Zagreba. Von Kram, ki je prišel včeraj v Berlin, se je pustil pregledati od zdravnikov specialistov, ki so mu izjavili, da njegova poškodba, ki jo je dobil ob priliki neke avtomobilske vožnje, ni nevarna in se tudi ni poslabšala v igranju z angleškimi teniskim mojstrom Perryem, čeprav ga je zelo ovirala. Von Kram je prepričan, da bodo Nemci v Zagrebu zmagali z rezultatom 3:2. V sredo prideja v Zagreb dr. Schonburg, predsednik nemške teniske zveze in Gerbes, tajnik nemške teniske zveze. V četrtek pa pride v Zagreb tudi Krieger, speaker berlinskega radia, ki bo prenašal tekmo po vsej Nemčiji. Z njim pride tudi Meisner, glavni urednik svetovnega teniskega časopisa »Tenis und Golf«.

Lahkoatletika v Varšavi

Varaždin, 6. julija.

V Varaždinu je bil održanv lahkoatletsko prvenstvo, ki se ga je udeležil tudi mestni župan dr. Vlado Milković. Navzoč je bil istokotni predsednik jugoslovansko-lahkoatletske zveze Ugrinič. Tekmovanja se ni udeležilo ljubljansko Primorje in pa belgrajski klubi. Doseženi so bili trije novi jugoslovanski rekordi.

Med diska z obema rokama: 1. dr. Manojlovič (Konkordija Zagreb) 78.21, s čemer je popravil dosedanj rekord dr. Naraničič, ki je znašal 76.46. Drugi rekord je dosegel Miloš (Konkordija) v metanju kopja z obema rokama in je vrgele 94.37 (55. 37+39). Tretji jugoslovanski rekord je dosegel Jurković (Konkordija) v skoku v višino brez naleta 147 cm. Stanislav (Maraton Zagreb) je dosegel dosedaj pri nas najboljši čas na 25 km z 2:19.55. V maratonskem tekmu sta tekmovala tudi Sporn in Kvas od SK Ilirije, vendar je moral Sporn zaradi krča v nogah odstopiti in je na njegovo mesto prišel Melas v času 3:17.35. Goršek in Skušek sta tekmovala na 800 m. Gorška je premagal Nikhazi za široko prst: 1. Nikhazi 2:04.1, 2. Goršek 2:04.2. Četrtri čuda (Primorje).

400 m: Nikhazi 52.2, 2. Skušek (Primorje) 53. 1500 m: 1. Curda (Pr.) 4:21.8, 2. Deči (Pančev) 4:30.

Popust na nemških železnicah za časa olimpijade v Berlinu

Za enajste olimpijske igre v Berlinu in Kielu dovoljujejo nemške železnice:

1. Aktivnim udeležencem, voditeljem moštvev, trenerjem, spremljevalcem, članom odborov in uradnim zastopnikom časopisov, kakor tudi rodbinskim članom navedenih skupin do 30. septembra 1936 brezplačen prevoz prtljage s sportnim orodjem vred do teže 75 kg na vsak vozni listek od mejne postaje do Berlina, oziroma Kiela in nazaj. Oblika, zavoji, velikost in teža posameznih kosov prtljage morajo omogočati prevoz te prtljage v prtljajnih vozovih.

2. Pri direktni odpravi te prtljage v jugoslovansko-nemškem prometu potnikov in prtljage, mora dotični potnik pokazati uradno olimpijsko legitimacijo (s fotografijo) kakor tudi list za brezplačen prevoz prtljage do 75 kg, podpisan od organizacijskega odbora za 11. olimpijado v Berlinu 1936 kakor tudi iz nacionalnega olimpijskega odbora. List vrne železniška postaja po izročitvi prtljage in športnega orodja z žigom dotičnemu potniku.

3. Vozniinske postavke na jugoslovanskih progah ostanejo neizpremenjene, kakor so navedene v veljavni direktni tarifi. Za prevoz navedene prtljage po madžarskih, avstrijskih in češkoslovanskih železnicah veljajo olajšave.

večjo smolo ko kdaj prej. Na silo je hotel obrniti sreča sebi v prid in je stavljal vedno večje zneske, tako da so nehali igrati vsi tovariši. Končno je ostal grof d'Alanto njegov edini nasprotnik, ki je sprejemal vse stave. Robert je stavljal znesek za zneskom, toda karte so govorile trdovratno vedno proti njemu. Končno ga je razburjenje zavledlo, da je znil bolj ko neprevidno besedo. — Grof d'Alanto mu je vrgele karte v obraz. — In zdaj —. Baron Dörrwall je umolknil, kakor bi čakal na neko besedo.

Tasilo je molčal.

»Stvar se mora na žalost urediti takoj. Predvsem častni dolg. Fant je v hudih skripih. Tovariši mu ne moremo pomagati, ker je vsota prevelika. Najmanj posojila bi zahtevalo preveč časa. Ostanje samo dvojce: Odkrižta brzojavka očetu —.«

»Nemogoče!« Tasilov glas je drhtel. »Moj oče je bolan in ga ne smemo na noben način razburjati.«

»Torej druga pot: v aša pomoč!«
Tasilo je vstal: »Ali moj brat ve, da ste pri meni?«

Dörrwall je bil v zadregi. »To sem mu svetoval jaz. Vaš brat je nasvet res odločno odklonil — branil pa mi ni, da sem šel.«

»In vsota, ki je potrebna?«
Baron Dörrwall se je obotavljal. »Štiristo-dvajsettisot.«

Tasilo je stopil k pisalni mizi in segel po ček. Mirno ga je izpolnil in podpisal. S tem je oddajal vse svoj delež po materi in nad polovico premoženja, ki si ga je pridobil v teh letih s svojim delom.

Ko je Tasilo odložil pero, je dejal Dörrwall: »Zahvalim se vam, gospod grof, v bratovem imenu.«

»Zahvale ne morem sprejeti, ker je moja pomoč pogojna. Izročite, gospod baron, ta ček mojemu bratu proti pismini obvezi, da bo takoj, ko uredi to stvar, prosil za odpust iz službe.«

Hazena Gorenjec : Jadran 4 : 0 (2 : 0)

Prva zmaga Jesenic nad Ljubljano. Nedeljska hazena tekma za državno prvenstvo med Jadranom in Gorenjem se je zaključila z rezultatom 4:0 (2:0) v korist Gorenca. Pri obeh družinah smo opazili par novih obrazov — torej novinke, kar je brez dvoma vplivalo, da ni bila igra na višini. Obramba Gorenca je bila dobra in žoge, ki so bile streljane na vrata, so bile sigurne plen vratarice, ki se je izkazala kot zelo dobra. Obramba Jadrana je napravila pogreško v tem, da sta po dve igralnici krili srednjo napadalcko Gorenca, kar je leva stran izrabila in štirikrat poslala žogo v mrežo. Pri obeh družinah je pa manjkala povezanost med napadom in krilsko vrsto. — Sodil je z. s. g. Doberlet dobro

Slalom tekme

Rezultati slalom tekme GZSP dne 5. julia 1936. Za Akom pod Siroko Pečjo v Martuljku so ti-le: Nadmorska višina 2000 m, višinska razlika slaloma 150 m, dolžina slaloma ca: 800 m:

Seniorji: 1. Praček Ciril (Skala, Jesenice) s časom 1:47.7; 2. Znidar Emil (ASK Gorenjec, Jesenice) 1:48.6; 3. Klein Bruno (Skala, Jesenice) 1:52.4; 4. Jakopič Albin (SK Dvornje-Mojstrana) 1:55.6; 5. Volčini Jože (ASK Gorenjec) 1:55.8; 6. Moderc Stanko (SK Bratstvo, Jesenice) 1:57.3; 7. Jelen Fric (SK Celje, Celje) 2:01.8; 8. Urban Slavko (Skala, Jesenice) 2:03.1; 9. Skoberne Fric (SK Celje, Celje) 2:20.1; 10. Benedičič Mirko (Skala, Jesenice) 2:23.4; 11. Antonov Vladimir (Skala, Jesenice) 2:26.2; 12. Herle Franc (SPD Celje, Celje) 2:29.6; 13. Bizjak Jože (Skala, Jesenice) 2:33.1; 14. Pančur Rudolf (SK Kovinar, Jesenice) 2:35.2; 15. Praprotnik Martin (Skala, Jesenice) 2:35.7; 16. Smolej Franc (SK Bratstvo, Jesenice) 2:56.4; 17. Praprotnik Alojz (Skala, Jesenice) 3:17.3.

Juniorji: 1. Kobler Stanko (Skala, Jesenice) 2:08.3; 2. Stumpfeli Toni (Skala, Jesenice) 2:49.1; 3. Kavčič H. (SPD Kranjska gora) 2:52.

Prijavljenih tekmovalcev je bilo 30, med temi 6 juniorjev, ki so vozili isto progo kakor seniorji. Na cilj je prišlo 17 seniorjev in 3 juniorji. Diskvalificirani so bili 3 seniorji in 2 juniorja. Istopili so 3 seniorji in 1 junior.

Snežne razmere so bile odlične, tekma je potekla brez vsake najmanjše neugode. Zanimanje za letno alpsko tekmo je bilo zelo veliko, kar dokazuje številna udeležba gledalcev, ki so bili vsi turisti in nad prireditelji navdušeni ter izražali željo, da bi se take tekme vršile vsako leto. K tako dobremu razpoloženju je pripomoglo največ krasno poletno vreme.

Ustanovišev note športne-kolesarske postojanke v Meški dolini: Športni in kolesarski klub »Korotars« je imel na Vozov dan ustanovni občni zbor ob 15 v prostorih gostilne Toč v Mežici. Predsednik pripravljalec odbora tov. Vehovec Franc je otvoril občni zbor in pozdravil vse navzoče, ter zastopnika Ljublj. kolesarske »podzveze tov. Vinko Čajnika iz Slovenj-gradca, katerega je zaprosil, da naj kot dober znani kolesarski organizator vodi občni zbor. Tov. Čajnika je občutil pomen te ustanovitvene kolesarske postojanke na območju Korotke, ki je za nas Slovence-Korotce velikega pomena. Sledilo volitve, nakar se na predlog tov. krunčaja izvoli sledeča lista: predsednik Vehovec Franc, p. podpredsednik Erženčič Franc, tajnik Skrbec Ivan, blagajnik Vinar Viljem, teh. referent Čop Ivan, obnorniki: Pajer Janjo, Jošil Anton, Logar Rudolf, Kralonček Nace Spanzig Viktor. Revizorja: Cesar Pavel in Rohljek Jože. Sklene se, da se vrši v nedeljo dne 19. julija 1936 l. otvoritvena klubska kolesarska dirka na progi Mežica—Grua—Mežica — 16 km. Za dirko so razpisane lepe nagrade. Na predlog tov. Skrbčaja se določi letna članarina na Din 21, ustanovitvena pa Din 30. Ob 17 zaključ. tov. predsednik Vehovec občni zbor.

ASK Primorje — centralni odbor. V torek 7. l. m. ob 20.30 odbojstva seja v restavraciji Zvezdi. Vsi gotovo in točno! Predsednik.

ASK Hermes. Danes zvečer zbiranja seja centralnega odbora pred kongresom UJNZB v Ljubljani. Vsi udeležniki seki, gaz. od moto-kolesarske-lahkoatletiske, inštit. tenis-pozornostne, se morajo je seje brezopojno udeležiti, ker se bo sestavil program za 11. in 12. julija. Seja se vrši v novih klubskih prostorih — bivša mitnica ob Nabavljajni zadrugi v siskih ob glavni progi. Seja bo ob pol 8 zvečer. — Tajnik.

Pošljite naročnino!

»Grof Egge, vaš pogoj je trdi!«

»Zahtevati ga moram zaradi očeta in zaradi meča, ki ga Robert še nosi. Ali pa hočete, gospod baron, prevzeti poroštvo, da je današnji dan ozdravil brata njegove nesrečne strasti? Da se v bodoče ne bo zapletal v spore, ki so nezdružljivi z oficirsko častjo?«

Dörrwall je molčal.

»Za to moram iz časti pred suknjo, ki jo nosite tudi vi, gospod baron, vztrajati pri svojem pogoju.«

»Moral ga bo sprejeti. In, da povem odkrito, potrditi vam moram. Zdaj mi pa ne zamerite te neprijetne ure —.«

»Ni bila neprijetna, samo resna.«

Baron Dörrwall si je ogrnil plašč okoli ramen. Tasilov glas je nemirno zdrhtel, ko je rekel: »Prošiti vas pač smem, da me čez dan obvestite kako bo.«

»Kam?«

»Na Hubertovo.«

»Javil vam bom in upam, da se bo stvar polno iztekla.«

»Daj Bog! In ko bo vse pri kraju, ne preč, sporočite, prosim, Robertu, da je oče hudo bolan.«

Ko je bil Tasilo sam, je segel po uri. »Še dvanajst minut. Še bi bilo mogoče.« Njegov pogled je obstal na Anini sliki, ki je stala pred njim na pisalni mizi. Zdaj je reval, toda vedel je, da se bo zadovoljno nasmehnila. Ta ura je poravnala grdo besedo, ki jo je bil izrekel Robert o Ani — in zdaj mu je pomagala.

Skozi okno je gledal beli dan. Jutranja svetloba je bila rdečkasta.

Tasilova konja sta tekla proti postaji, toda vlak je že odpelejal, preden sta prišla do cilja. Tri dolge ure do prihodnjega vlaka.

Da bi prebil čas in bil sam s seboj, se je odpeljal Tasilo z vozom do prihodnje nočaste.

L. Ganghofer:

127

Grad Hubertus

Roman

»Ne malo, dolgo!« je segel vmes grof Egge.

»Pred tremi urami mi ne prihaja domov!«

Kiti se je obotavljala. Ni rada zapuščala očeta, prav ji je bilo, da sme iti Tasilu nasproti. Dve uri bi dovolj, da gre ponj in mu prizanesljivo pove, kaj ga čaka na Hubertovem. Nežno je poljubila očeta na čelo in ga pogladila po sivih lasih. S solzami v očeh je odšla iz sobe. Zdravnik se je oddahnil. Cim je bil bežno pogledal ranjeno roko, je želel, da bi bil z grofom sam. Moser naj bi mu pomagal, da bi bolnika slekla v gornjem delu telesa.

»Čemu to?« je menil nejevoljno grof Egge.

»Potrebno je, svetlost.«

Desni rokav jopiča je bil že tako trdno na otekli roki, da se ni dal več z lahkoto sleči. Morala sta ga po dolgem prerezati.

Komaj je prišla Kiti s svojim vozom na postajo, ko je privozil že tudi vlak. Nekaj ljudi je izstopilo. Boječe se je ozirala Kiti po potnikih, ki so šli mimo nje. Toda tistega, ki ga

Tinček in Tonček kot detektiva

98.

Glasovi z daljnega sveta

Vrnili so se v koč.

»Ali vidita tole?« je rekel samotar in pokazal dečkoma aparat, ki je ležal v kotu na mizi. »Bistre glave sta, dajta, povejta mi, kakšen skrivnostni aparat je to. Našel sem ga na krovu ponesrečene ladje in ga prinesel sem. Pa ne vem, kaj naj bi z njim počel.«

»Kaj?« se je začudil Tinček in ga debelo pogledal. »Niti tega ne veste, da je to radijski aparat? Ali radija pred dvajsetimi leti še niste poznali?«

»Radio?« je možakar zategnil z glasom in zmajal z glavo. »Kaj pa je to — radio?«

»Čakajte, boste takoj slišali!« je samozvestno dejal Tinček in se začel podjetno sukati okoli aparata. Čez pol ure se mu je res posrečilo, da je aparat uredil. Iz lijaka so zadoneli najprej grdi, hreščeci glasovi, potem pa je zazvenela iz njega poskočna godba.

»No, hvala lepa za ta peklenski stroj!« je nevshečno zabundral možakar. »Zdaj bo konec ljubega miru na otoku.«

Tinček in Tonček pa sta bila radijskega aparata na vso moč vesela. Bilo jima je v veliko tolažbo, da sta spet dobila vsaj majhno zvezo s svetom in ljudmi.

Mehanika za pisalne stroje
išeče specialna
mehanična delavnica za popravila pisalnih strojev.
Ponudbe na: tt. MATADOR, Zagreb, Ilica 5.

**Nenadkriljivo
edino
uspešno do-
mače sredstvo**
odstrani

1. prekomerno po-
tenje nog, pazduhe
n diskretnih delov
telesa;
2. slab duh po potu;
3. ohrani 3. zdravje.

Zahtevajte
»Sanoped« v lekarnah, drogerijah in kozmet. salonih

**Zlata
jama**

je stalna
reklama
v Slovenca

V globoki žalosti naznanjamo vse sorodnikom, prijateljem
in znancem, da je naš srčno ljubljani soprog, oče, brat, stric, gosp.

LOVRO CUNDER
posestnik

danes ob pol 2 popoldne po kratki, mučni bolezni, previden s
sv. zakramenti, v 71. letu starosti mirno v Gospodu zaspal.
Pogreb dragega pokojnika bo dne 7. julija ob 6 popoldne iz
hiše žalosti, Stožice št. 1, na pokopališče k sv. Juriju.
Naj mu sveti večna luč!

Stožice, dne 5. julija 1936.

Marija Cunder, soproga. Frane, Ivan, Jože, sinovi. Marija por.
Plevnik, Frančiška por. Presetnik, Ana, Matilda, hčere. Matija
Cunder, brat. - Vnuki in vnukinje ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA. Za mnogoštevilne izraze iskrenega sočutja, ki smo
jih prejeli ob težki izgubi našega dobrega in nepozabnega brata
in svaka

EMILA

kakor tudi vsem darovalcem vencev in cvetja izrekamo našo
iskreno zahvalo. Posebno se zahvaljujemo vsem, ki so spremili
rajnega na zadnji poti, častiti duhovščini, stanovskim tovarišem,
prijateljem, zastopnikom društva, g. šefu Milostu in sošolcu umr-
lega g. Zeleniku za v srce segajoče poslovične besede, gasilski
godbi ter vsem, ki so na kakršenkoli način izkazali dragemu
pokojniku poslednjo čast. — Bog plačaj!

Ljubljana, Beograd, Bled, dne 6. julija 1936.

Užaloščeni družini STALOWSKY, GRAD in ostalo sorodstvo.

Mali oglasi

V malih oglaših velja vsaka beseda Din 1.—; ženitovanjski oglasi Din 2.—. Najmanjši znesek za mali oglaš Din 10.—. Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglaših reklamnega značaja se računa enokolonska, 3 mm visoka pelina vrstica po Din 2.50. Za pismene odgovore glede malih oglašev treba priložiti znamko.

Službodob

Sprejem hotel. sobarico
ki zna tudi nemško. Ho-
tel Kafež, Ljubljana. (b)

Starejša služkinja

pobožna, pridna, ki se
razume na vsa domača
in poljska dela, se išče.
Prednost imajo one, ki so
že služile v supnišču. —
Imeti mora priporočilo od
župnika. Naslov v upravi
»Slovenca« pod št. 9858.

Inteligentne zastopnike

za prodajo odličnega
predmeta, dober zaslu-
šek. Išče Resman Alojz.
Ljubljana, Borštnikov trg
št. 2. (b)

Službe iščejo

2000 Din kavcije

vložim tistemu, ki mi da
službo stuge ali skladišč-
nika. — Ponudbe upravi
»Slovenca« pod »Vesten-
st. 9900. (a)

Vajenci

Vajenca

sprejem v manufakturno
trgovino. I. Cviki, Ptuj

Posredstva

Proben oglaš v »Slovenca«
posredstvo ti hitro prinaša;
če že ne z gotovim denarjem
pač kupca ti s knjižico da

Hiša z mesnico naprodaj!

Naslov v upravi »Sloven-
ca« Maribor št. 1017. (p)

Prodaj

novo tristanovansko hišo
z vrtom. Breg pri Kranju.
Cena 26.000 Din. Naslov
v upravi »Slovenca« pod
št. 9922. (p)

Kupimo

Stružnico

večjih dimenzij, dobro
ohranjeno, kupim. Ponud-
be na oglaš. odd. »Slov.«
pod št. 9660. (k)

Vsakovrstno

zlato kupuje

po najvišjih cenah
CERNE, juvelir, Ljubljana
Wolfova ulica št. 3.

Stanovanja

ISCEJO:

Enosobno stanovanje

išče državna upokojenka
za avgust — do 300 Din.
Ponudbe upravi »Sloven-
ca« pod »Dve osebi« 9924

ODDAJO:

Stanovanje

dveh sob, kuhinje in pri-
tiklin se odda s 1. avgu-
stom. Rožna dolina cesta
V/31. (č)

Stanovanje

obstoječe iz sobe in ku-
hinje, se za mesec avgust
odda. Polzve se pri hiš-
nici, Vošnjakova ulica 4.

Auto-motor

Ce avto svoj stari proučim
a! motorja bi znebil se rad
brž kupcev ti mnogo prižene
Slovenca naimanjši inšerat

Motorno kolo

125 do 250 ccm. kupim.
Tehnik, Prevalje. (f)

Prodaj

2.5 tonski tovorni avto
znamke »Citroen« v prav
dobrem stanju in z do-
bro pnevmatiklo za ceno
18.000 Din. — Tschinkel
Franz Herbert, trgovina
z meš. blagom, Kočevje.

Obit

Vulkanizacija

vseh vrst gumija, hladna
in parna. P. Skafar, Ljub-
ljana, Rimska cesta. —
Borštnikov trg. (t)

Objave

Preklic!

Podpisani izjavljam, da
nisem plačnik za dolgove,
ki bi jih naredila moja
žena Rezi Schober, preje
Kulovec, Viktor Schober.

V upravi »Slovenca« dvi- gnite sledeče ponudbe:

Blizu železniške po-
staje 8484
Bog daj srečo 8146
Centrum 9065
Češnje 8859
Dobra 8483
Dobro obrestujoča 9084
Dobro ohranjeno 8360
Dobro ohranjeno 9515
Dobro plačamo 8741
Dolgoročna posojila
8370
Filatelija 1000/9615
Gospodinjstvo 8771
Harmonija
Knjižica 36.000 Din
8785

Lokal 8647

Malo rabljen 9378

Mirna 8490

Pecivo 9644

Podjetnemu 9518

Podjetnost 7195

Polovična hipoteka
9330

Poštena in solidna 8070

Prav rad 8039

Prazna soba 8996

Prehrana 8685

Pridna 8694

Pridna in poštena 8791

Skrbna 9447

Stalen odjemalec

Takoj 9169

Takoj gotovina 9168

To pa ja 8038

Trafikantinja 8960

Vpeljana 8789

Vrt 9583

»100« — št. 9427

»15.000« — št. 9424

»15.000« — št. 8686

Denar

Posojila

na vložne knjižice daje
Slovenska banka, Ljub-
ljana. Krekov trg 10. (d)

Hranilne knjižice

podeželskih hranilnic (čla-
nic Zadruga zveze), ku-
pimo takoj in plačamo
najboljše. — Ponudbe na
upravo Slovenca v Mari-
boru pod »Tovarna 9468«.

Hranilne vloge

vseh, tudi podeželskih
denarnih zavodov kupu-
jem po najvišji cenf proti
takojšnji gotovini. — Al.
Planinšek, ag. za bančne
in kreditne posle, Ljub-
ljana, Beethovnova ulica
14/1. Telefon 35-10. Znam-
ke za odgovor. (d)

LETUVIŠČA

V Bohinju

se cenjenim gostom pri-
poroča »Pension Zinka« v
vili Hafner. (L)

Hotel

»Troha« Bled

Znatno znižane cene,
vsak večer zabava. Sobe 2e
od 10 Din naprej, dijaki,
trg. potniki samo 5 Din.
Porcija rib samo 10 Din.
Postriži po velikosti. De-
setdnevni abonma samo
440 Din inkl. vse takse.

Prodaj

MLADE PIŠČANCE

70 do 80 dkg. komad 8
do 9 Din, po 20 amadov
zaboj, razpošilja franko
voznina G. Drechsler —
Tuzla, Bosna. (1)

Nogavice, rokavice

in pletenine Vam nudi v
veliki izbiri najugodnejše
in najceneje trdka Karl
Prelog, Ljubljana, Židov-
ska ulica in Stari trg. (1)

Za jesensko setev

Imamo črno in sivo
AJDO, KORUZO in RDE-
ČO DETELJO.

FRAN POGAČNIK, d. z.
o. z., Ljubljana, Tyrševa
(Dunajska) cesta št. 33,
v Javnih skladiščih.

Vsa letna oblačila,

lister, buret, kasa, v od-
lični izdelavi dobite po-
ceni pri Preskerju,
Sv. Petra cesta 14.

Kolesa

ponikljana in pokromana,
vseh nemških znamk na-
prodaj po neverjetno niz-
kih cenah. Nova trgovina,
Tyrševa 36. (1)

Specerijsko trgovino

z mešanim blagom, staro,
renomirano, v neposredni
bližini glavnega kolodvo-
ra, s priključkom dvo-
sobnega stanovanja s ko-
palnico, v lastni hiši —
prodaj. Potrebni kapital
50.000 Din. Julia Kohn,
Zagreb, Paromlinska ce-
sta br. 17. (1)

V mnoge slovenske družine

prihaja „Slovenec“ neprekinjeno že nad 50 let

To je dokaz zvestobe do starega prijatelja

zaupanja v njegovo zanesljivost.

Zahtevajte „Slovenca“ na ogled tudi Vi in pišite na naslov: Uprava
Slovenca, Kopitarjeva ulica 6, Ljubljana.

ZAHVALA

IZ SRCA SE ZAHVALJUJEM VSEM, KI SO MOJEGA PREDOBREGA IN NEPOZAB-
NEGA SOPROGA

JANKA ČEŠNIKA

POKROPILI IN SPREMILI NA NJEGOVI ZADNJI POTI. PREDVSEM ISKRENA HVALA
PRECASTITI DUHOVŠČINI, GOSPODU PREDSEDNIKU OBČINE LJUBLJANSKE,
SOKOLU, VSEM ZASTOPNIKOM RAZNIH KORPORACIJ, GOSPODU PROF. RANČIGAJU
ZA GANLJIVO PETJE, VSEM DAROVALCEM PREKRASNIH VENCEV IN ŠOPKOV.
BOG POVRNI!

MARIJA ČEŠNIK